

MIC. # 9699 (RAB. 2438)

HEILPERIN, YA'AKOV
SHELOMOH

היילפרין, יעקב שלמה.

DERASHOT.

דרשות.

ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

הנה' בתורת אמת הוא ששם עקמה סתם יולן פיכחל למשל פלי' פיא נק, טא

והוא העליון ויוסובים אליו הקב"ה אצל הבורא עמוד אחד חלילה נק' אטובה

אמסן יפיו אברהם עז צונטער. זיכער איז ~~העלד~~ ^{חילין} ~~היבועים~~ ^{היבועים} לא יר

וזהו שם נקמה אצל איל נקמה עץ הדורש, רק שנראה נקמה אברהם

הנני מצהיר בנקמה אלה סמכו ישרי אהבתי נא להודיע ישרי דין שאתה נא לה

לפניו נקרה יאכל באמר יחיל נקמה

כיום ה' אלול א' ש"ת תש"פ יום חמישי חול המועד פסח

אפקודות וילוני אעלל איז, דער אראנד האט אאנז ^{בר"ה ט"ז} ^{ניסיון} ~~בבית~~ בר"ה כ"ו בר"ה ינ"י אאנז

אדם נובל, כל יום שנה רבדים תפוקה ועזי אזור השם הביא לפקידה בעלמא

וְאֵלֶּךָ אִיִּךְ אֲמַר בְּאֵן אִיִּלֵּךְ שְׂקֹדָה בְּיָוִם הַזֶּה הִלֵּךְ הַפְּקִידוֹת הֵיכָל בְּרַל יוֹם לִשְׁבִּי הַזֶּה

וא"כ מה יושבין בצד למצא חילום בצד אפקי צה. אפך המצאת "ל ~~מצא~~ למחוק ~~הוא~~ בין פקידה

לפי הוזה בך להנהיג ולתת מצות נצחית ע"פ מצותיו ליהיה לך בך ובך, להנהיג הנה

[illegible]

ש' ה'תצ"ב כ' ^{הקד"ה גלג'ת} עמל בהלכות פניטור והעשרה היא בידי לביתנו הלקוחה הפניטור

[illegible]

המקדש והטבע והאלוהים / כל' בלעז ביהמ"ד שמים והוא ע"פ דברי הטבע

[illegible]

אשר ה' מן השמים ויהי
והיה המלך ביום ההוא

הם לא יאכלו מן הטבעד וכך בארנו בא"ק בצד. והנה ל"ז בפקי'ה לבד יום

ויום יום אצל אצל לעד ב"ה וי"ב ב"ה וי"ב אה ז"ל או ז"ל הט"ז

וְכָל יוֹם יוֹם שָׁקֵט אִם נִמְנֵי לְפָנֶיךָ בָּאָה וְהָיָה מִלְּפָנֶיךָ מִן הַטֹּהַר וְזֶה

כמאורה לא יטב למעט הפקידה לבד י"ט יומב באצוניה ^{אצוניה} ~~באצוניה~~ לר נ"ה וי"ז אק"ל אצוניה

להלן הפקדה פנימית לבידול אמצעי הטבח בחדר
הוא הוא הידידות כי היא אחת וחסר

וְלֹא יֵלֶךְ לְהַיָּדֵם נֶפֶשׁ וְלֹא יֵלֶךְ מִן הַיְּבֻשִׁים וְהַטָּעָה הֵיאֵם לְהַיָּדֵם לְהַיָּדֵם

בשדה לרבינו יו אצין ע"י יר' אלעזר להם רבינו אלכנן ^{הוא בדרך} דוד הקדוש / הטהרם ואל.

היום אורח אל המדבר אצל מהלך הברכה ויח אהיה אצל העומד

כבר בינה ואיך להקב"ה יורה על כפי ציין שצ"ל מ"א בנ"א/א/א ~~הוא לא ידע~~

~~לפי דבר~~ כי בזה נבנה העולם, והמראה הי"כ ק"כ אלף זה כמו שנראה מלפניו במקום

وہ

04530

[illegible]

[illegible]

৩১৯   ৩২০   ৩২১

[illegible][illegible][illegible]

וְאַתָּה ~~לְבַבְךָ מִבְּרָה~~ וְכִבְדוֹ עָצָב ע"ז בְּאַפְסָיִם הִיא גִּישָׁה קָטָנָה אֶפֶס זֶה לֹא נִכְבַּד
 בְּאַמֶּת כִּן לִי הִיא הַעֲדוּסִים בְּפִכִּי מִבְּרָה שֶׁלֹּא יִנְקוּ בְּלִי לִפְלִיךְ אֲכִילָה וְשֶׁ
~~לְבַבְךָ מִבְּרָה~~ ^{אֶפֶס} וְכִבְדוֹ עָצָב זֶה אֶת הַפְּדִיּוֹת ע"ז בְּאִיזוֹ מִקּוֹם בְּפִכִּי וְאִינִי זֹכֵר
 עִמָּךְ מִקִּיּוֹן אִי. ^{וְאִי} קָטָה ^{הָאִי} ~~בְּ~~ ^{אֶפֶס} ~~לְבַבְךָ~~ הִיא הַכּוֹנֵן וְאִינִי לְפָנֶיךָ מִבְּרָה בִּלְעֵדָה לִי
 נִכְבַּד עַל מַעֲשֵׂה אֲמוֹנָה וְאֶת מַעֲשֵׂה אֲמוֹנִים הֵלֵךְ יוֹם אֶת יָלְדוֹ וְשֶׁהָאֲדָמָה וְהַכֶּסֶף
 יֵלֵךְ אֵין הַלֵּת אֲדָם מִלֵּקֶה אֶל מִלֵּקֶה וְכֵן לְאִיזוֹן בְּאִיזוֹ בִּכְבֹּד אֶת יָלְדוֹ וְשֶׁ

[illegible]

קלמ

[illegible]

[illegible]

אבין נא לא יאמר לזה בעל דיין רק כיון דמיני וודע כל המאמר בפסל נבין ואינו
 אבין מיני חלק קטן של המאמר ודע לזה מה לפסל דע הפה הפכה י' הוא לקר
 ולא עיין המאמר למען בפני ורוב מפורסם שדע לעדוק בפניו הי' מאד ואי להם
 נקד מיני נקודה קטנה שלא ימצא לו טעם נבין באות נקודה הקטנה אינו
 קרם ידע לא פליט עדיין כיון המהב כלל בל פה וא"ל ^{בהכרח} ~~ההכרח~~ י' ~~לפדוק~~
 דמיני בהכרח לא נא י' מיני קטן מיני הנה י' בן אפילו נא איך יתפאר
 אמר ~~לפסל~~ לפליט פוקר בהכרח מיני לא פליט כולו ^{כיון} ~~הוא~~ ^{א"ל} ~~הוא~~ ^{הוא} ~~הוא~~
 א"ל למיני דוד ורביא להם מצדיהם קופה לפה מיני כל העולם הוא ~~א"ל~~ י' י"ב
 איך יתפאר כלל להקרה לפליט פכט י' או לניח מן הפנימיה אמר לא פדמינו עינים
 דע כל הפנימיה כלל להכיר ודע הוא לקר תאמר דמיני אמר העולם דפדי עינו
 על כל הפנימיה כי הוא מן הנמצא וא"ל כדור העולם כפי מה לעל הטבעיים בתלמי
 עקול העולם קריאורו ושלט קריא ע"ל חלק גדול מזה חלק י' כי חלק עין המצא מביא
 וא"ל לא לעצמנו עין כל העולם הפנימיה י"י

י"ט כ"ק אקטובר אש"ת באוקרס באוקרס

~~אמר וישמע~~ ~~היה בלתי~~ ~~מבין~~ ~~למה~~ ~~אמר~~ ~~אליו~~ ~~כך~~ ~~אמר~~ ~~אליו~~ ~~כך~~ ~~אמר~~ ~~אליו~~

[illegible][illegible][illegible]

~~אשר אבנך אשר לקח אלהיך הנה נא לי לזבח וכל עמך בני ישראל יבנו עמך~~

~~למי שסבך מיניו בלי מפרים ולפי יאכל א' מילתיו ויהי חסד~~

~~לחברת~~ ושלל: איז יתברר זיין ע"י פריינד וכל איש יסמך נק ע"י פריינד זיין ~~האפט~~

~~החל להמלא~~ י"א / פס' ~~השם~~ חק ע"ה הפיבור לשפ אבני וכו' גביבור הא

המחבר ומשליחו ימיה למסכת זה גילה זה וע"כ פתוקרים ^{אחרי הטבר} ~~אחרי הטבר~~ קראו לאדם מי אדם

[illegible]

~~אני לא תלית את חייך סביב נחמה בן אריה לביא בן פור יצחק לביא ונחמה~~

~~אברהם בן יצחק אבדאלה~~

[illegible]

~~לשכר יד מלאה פזית בלילה ואלו הם רק ימים בלגים לא ילמדו תלמיד~~

~~אשר יקראו יי' אלהי אלהינו ואלהינו אלהינו ואלהינו אלהינו ואלהינו אלהינו~~

~~ב"ל. וכן הוא חלק אחד שכתב לידידו ח"ו אהרן רוקח~~ דברות פבוימא שהוא חתול

הנני מודיע למוכרי המניות ש"כ בהגם הממכרם שבו י"ל במועד בעל הממכר

~~מאמר בן אצא הכח הבונה ה' פיוז ע"כ ב' מין אברהם ואלה דבריה~~

י"ח עומר ת"ל לא אבא לקה"ם לבידו הלא ~~ואפילו עתה~~ כ' חצות מצא חמ

~~לא יאמר לך הברואים שיש להם חלקם הבוכים ליהוה כלום ורקונו הוא כבודו וקבו~~

~~נשקפת קלר מעין האנו כי יאמלא לא באנו אלא לשמור דבר זה כי ירד ויהיה~~

~~מגילת הסוד~~ להבא מהכוננים לחיות נאלץ בו זכויות לעצמה יתר וכן ~~הפיוט~~ ^{לשקנות}

~~והסודות של חלק וזאת ואשר אליו נכתב~~ ומה שיש לי לומר
לך על זה

למה הוא לא עזר לנו יידישן אידן (העם הקדוש) וזהו הסיבה

[illegible]

~~אשר לא ידענו כי יבא ויפגענו ביום הזה~~

~~ה' תשנ"ח ב' חשוון ה' תשנ"ח~~

[illegible]

137

אין די צייטן וואס די צייטן זענען געווען
די צייטן וואס די צייטן זענען געווען

[illegible]

אחרי שגורלם היה נשפך ימי שבתם לטובת אחריו חלוץ פאמולא להפחם / ודני עטל אחי
הדי להרעם אחי דאל לן פא דוד בזכות טאמריסר הו' יצא צדי חסד טאמ אפא
בספרדין קד ער שפא עטלסן אקדו חסדו ^{עטל צדי} אהטאלי האו חסד

י"א / 10 / 1937 י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

למען חב"י דחלים פ"ב זה יסופיט לזע וואלף ח"י יבארה

[illegible]

[אמר איש כי] $\sqrt{25}$ $\sqrt{16}$ $\sqrt{9}$ $\sqrt{4}$ $\sqrt{1}$ $\sqrt{0}$ $\sqrt{-1}$ $\sqrt{-4}$ $\sqrt{-9}$ $\sqrt{-16}$ $\sqrt{-25}$ $\sqrt{-36}$ $\sqrt{-49}$ $\sqrt{-64}$ $\sqrt{-81}$ $\sqrt{-100}$ $\sqrt{-121}$ $\sqrt{-144}$ $\sqrt{-169}$ $\sqrt{-196}$ $\sqrt{-225}$ $\sqrt{-256}$ $\sqrt{-289}$ $\sqrt{-324}$ $\sqrt{-361}$ $\sqrt{-400}$ $\sqrt{-441}$ $\sqrt{-484}$ $\sqrt{-529}$ $\sqrt{-576}$ $\sqrt{-625}$ $\sqrt{-676}$ $\sqrt{-729}$ $\sqrt{-784}$ $\sqrt{-841}$ $\sqrt{-900}$ $\sqrt{-961}$ $\sqrt{-1024}$ $\sqrt{-1089}$ $\sqrt{-1156}$ $\sqrt{-1225}$ $\sqrt{-1296}$ $\sqrt{-1369}$ $\sqrt{-1444}$ $\sqrt{-1521}$ $\sqrt{-1584}$ $\sqrt{-1649}$ $\sqrt{-1716}$ $\sqrt{-1784}$ $\sqrt{-1849}$ $\sqrt{-1924}$ $\sqrt{-1999}$ $\sqrt{-2076}$ $\sqrt{-2156}$ $\sqrt{-2239}$ $\sqrt{-2324}$ $\sqrt{-2409}$ $\sqrt{-2496}$ $\sqrt{-2584}$ $\sqrt{-2671}$ $\sqrt{-2760}$ $\sqrt{-2849}$ $\sqrt{-2939}$ $\sqrt{-3030}$ $\sqrt{-3121}$ $\sqrt{-3214}$ $\sqrt{-3309}$ $\sqrt{-3404}$ $\sqrt{-3500}$ $\sqrt{-3596}$ $\sqrt{-3693}$ $\sqrt{-3790}$ $\sqrt{-3888}$ $\sqrt{-3986}$ $\sqrt{-4084}$ $\sqrt{-4183}$ $\sqrt{-4283}$ $\sqrt{-4384}$ $\sqrt{-4485}$ $\sqrt{-4587}$ $\sqrt{-4689}$ $\sqrt{-4792}$ $\sqrt{-4896}$ $\sqrt{-4999}$ $\sqrt{-5103}$ $\sqrt{-5208}$ $\sqrt{-5314}$ $\sqrt{-5420}$ $\sqrt{-5527}$ $\sqrt{-5634}$ $\sqrt{-5741}$ $\sqrt{-5849}$ $\sqrt{-5957}$ $\sqrt{-6066}$ $\sqrt{-6175}$ $\sqrt{-6284}$ $\sqrt{-6394}$ $\sqrt{-6504}$ $\sqrt{-6614}$ $\sqrt{-6725}$ $\sqrt{-6836}$ $\sqrt{-6947}$ $\sqrt{-7058}$ $\sqrt{-7169}$ $\sqrt{-7280}$ $\sqrt{-7391}$ $\sqrt{-7503}$ $\sqrt{-7614}$ $\sqrt{-7726}$ $\sqrt{-7838}$ $\sqrt{-7950}$ $\sqrt{-8063}$ $\sqrt{-8176}$ $\sqrt{-8289}$ $\sqrt{-8402}$ $\sqrt{-8515}$ $\sqrt{-8628}$ $\sqrt{-8741}$ $\sqrt{-8855}$ $\sqrt{-8968}$ $\sqrt{-9081}$ $\sqrt{-9195}$ $\sqrt{-9309}$ $\sqrt{-9423}$ $\sqrt{-9537}$ $\sqrt{-9651}$ $\sqrt{-9766}$ $\sqrt{-9880}$ $\sqrt{-9995}$ $\sqrt{-10110}$ $\sqrt{-10225}$ $\sqrt{-10340}$ $\sqrt{-10455}$ $\sqrt{-10570}$ $\sqrt{-10685}$ $\sqrt{-10800}$ $\sqrt{-10915}$ $\sqrt{-11030}$ $\sqrt{-11145}$ $\sqrt{-11260}$ $\sqrt{-11375}$ $\sqrt{-11490}$ $\sqrt{-11605}$ $\sqrt{-11720}$ $\sqrt{-11835}$ $\sqrt{-11950}$ $\sqrt{-12065}$ $\sqrt{-12180}$ $\sqrt{-12295}$ $\sqrt{-12410}$ $\sqrt{-12525}$ $\sqrt{-12640}$ $\sqrt{-12755}$ $\sqrt{-12870}$ $\sqrt{-12985}$ $\sqrt{-13100}$ $\sqrt{-13215}$ $\sqrt{-13330}$ $\sqrt{-13445}$ $\sqrt{-13560}$ $\sqrt{-13675}$ $\sqrt{-13790}$ $\sqrt{-13905}$ $\sqrt{-14020}$ $\sqrt{-14135}$ $\sqrt{-14250}$ $\sqrt{-14365}$ $\sqrt{-14480}$ $\sqrt{-14595}$ $\sqrt{-14710}$ $\sqrt{-14825}$ $\sqrt{-14940}$ $\sqrt{-15055}$ $\sqrt{-15170}$ $\sqrt{-15285}$ $\sqrt{-15400}$ $\sqrt{-15515}$ $\sqrt{-15630}$ $\sqrt{-15745}$ $\sqrt{-15860}$ $\sqrt{-15975}$ $\sqrt{-16090}$ $\sqrt{-16205}$ $\sqrt{-16320}$ $\sqrt{-16435}$ $\sqrt{-16550}$ $\sqrt{-16665}$ $\sqrt{-16780}$ $\sqrt{-16895}$ $\sqrt{-17010}$ $\sqrt{-17125}$ $\sqrt{-17240}$ $\sqrt{-17355}$ $\sqrt{-17470}$ $\sqrt{-17585}$ $\sqrt{-17700}$ $\sqrt{-17815}$ $\sqrt{-17930}$ $\sqrt{-18045}$ $\sqrt{-18160}$ $\sqrt{-18275}$ $\sqrt{-18390}$ $\sqrt{-18505}$ $\sqrt{-18620}$ $\sqrt{-18735}$ $\sqrt{-18850}$ $\sqrt{-18965}$ $\sqrt{-19080}$ $\sqrt{-19195}$ $\sqrt{-19310}$ $\sqrt{-19425}$ $\sqrt{-19540}$ $\sqrt{-19655}$ $\sqrt{-19770}$ $\sqrt{-19885}$ $\sqrt{-20000}$ $\sqrt{-20115}$ $\sqrt{-20230}$ $\sqrt{-20345}$ $\sqrt{-20460}$ $\sqrt{-20575}$ $\sqrt{-20690}$ $\sqrt{-20805}$ $\sqrt{-20920}$ $\sqrt{-21035}$ $\sqrt{-21150}$ $\sqrt{-21265}$ $\sqrt{-21380}$ $\sqrt{-21495}$ $\sqrt{-21610}$ $\sqrt{-21725}$ $\sqrt{-21840}$ $\sqrt{-21955}$ $\sqrt{-22070}$ $\sqrt{-22185}$ $\sqrt{-22300}$ $\sqrt{-22415}$ $\sqrt{-22530}$ $\sqrt{-22645}$ $\sqrt{-22760}$ $\sqrt{-22875}$ $\sqrt{-22990}$ $\sqrt{-23105}$ $\sqrt{-23220}$ $\sqrt{-23335}$ $\sqrt{-23450}$ $\sqrt{-23565}$ $\sqrt{-23680}$ $\sqrt{-23795}$ $\sqrt{-23910}$ $\sqrt{-24025}$ $\sqrt{-24140}$ $\sqrt{-24255}$ $\sqrt{-24370}$ $\sqrt{-24485}$ $\sqrt{-24600}$ $\sqrt{-24715}$ $\sqrt{-24830}$ $\sqrt{-24945}$ $\sqrt{-25060}$ $\sqrt{-25175}$ $\sqrt{-25290}$ $\sqrt{-25405}$ $\sqrt{-25520}$ $\sqrt{-25635}$ $\sqrt{-25750}$ $\sqrt{-25865}$ $\sqrt{-25980}$ $\sqrt{-26095}$ $\sqrt{-26210}$ $\sqrt{-26325}$ $\sqrt{-26440}$ $\sqrt{-26555}$ $\sqrt{-26670}$ $\sqrt{-26785}$ $\sqrt{-26900}$ $\sqrt{-27015}$ $\sqrt{-27130}$ $\sqrt{-27245}$ $\sqrt{-27360}$ $\sqrt{-27475}$ $\sqrt{-27590}$ $\sqrt{-27705}$ $\sqrt{-27820}$ $\sqrt{-27935}$ $\sqrt{-28050}$ $\sqrt{-28165}$ $\sqrt{-28280}$ $\sqrt{-28395}$ $\sqrt{-28510}$ $\sqrt{-28625}$ $\sqrt{-28740}$ $\sqrt{-28855}$ $\sqrt{-28970}$ $\sqrt{-29085}$ $\sqrt{-29200}$ $\sqrt{-29315}$ $\sqrt{-29430}$ $\sqrt{-29545}$ $\sqrt{-29660}$ $\sqrt{-29775}$ $\sqrt{-29890}$ $\sqrt{-30005}$ $\sqrt{-30120}$ $\sqrt{-30235}$ $\sqrt{-30350}$ $\sqrt{-30465}$ $\sqrt{-30580}$ $\sqrt{-30695}$ $\sqrt{-30810}$ $\sqrt{-30925}$ $\sqrt{-31040}$ $\sqrt{-31155}$ $\sqrt{-31270}$ $\sqrt{-31385}$ $\sqrt{-31500}$ $\sqrt{-31615}$ $\sqrt{-31730}$ $\sqrt{-31845}$ $\sqrt{-31960}$ $\sqrt{-32075}$ $\sqrt{-32190}$ $\sqrt{-32305}$ $\sqrt{-32420}$ $\sqrt{-32535}$ $\sqrt{-32650}$ $\sqrt{-32765}$ $\sqrt{-32880}$ $\sqrt{-32995}$

[illegible]

2/2 50/40

אני מודה לך על כל מה שאתה עושה בשבילי. אני מודה לך על כל מה שאתה עושה בשבילי. אני מודה לך על כל מה שאתה עושה בשבילי.

283-15

6311

אשר יצאנו ממצרים ונעלה אל הרי סיני וישבנו לפני ה' בהר סיני

באמת רבטא חל בר דתולד

[Handwritten signature]

~~הבית הזה הוצעו אלפים ארבעים הסתריים בודדים~~ ללא חשבון
לשם וקרוב לאין כלום מהם הלוח לעזרה

או ימלאו לי אמונה או עזר
 כח זכורתי וצדק לבבי כיבדתי את פני שם קדשך
^{לנתיבות}
 ואת כל צדקתך ואת כל חסדך ואת כל נתיבותיך

[illegible][illegible]

אלי ע"ז יהא לו אידה יאצח ואם אא אפסיו צעם וכן צנח ל הקלחים אוראדוק.

ימים אחדים בביתם ~~במקום~~ לא העלוהם על כורחם ~~למנוח~~
 ימים אחדים בביתם ~~במקום~~ לא העלוהם על כורחם ~~למנוח~~

~~החלטת הוועדה להקמת בית ספר יסודי ברחובות~~

~~הקדש / זמאנע בן אצול מיין דאס איז האוסט וואס~~

וזהו פירוש המלה שר המלכות שיהיה שר המלכות שיהיה שר המלכות

~~כלל נק' פילא אן באמאס אס ינא ג' אונדל אס האמא אקרב אפאבאן אפאבאן~~

[illegible]

אטארה וואס יאמט אן אלס זכרונעס און פרייה ב' יאן און פאסט אן ערשטע אלטע אלטע פאסט

פרכה פחלה | פחלה פחלה | כ' בעלמא ורע חזק יומם אחרת ~~אחרת~~ יוניות ~~אחרת~~ בעד חזק

יו"ב בטור לא ילכך עד כ בקל אצול ^{במז} ~~קדוה שלמה~~ ~~החזק שלם~~ ~~אז~~ ~~בזמא~~ ~~מז~~ ~~אז~~ ~~אז~~

עס זענען יונג זאלאנער בקלות רוב העלוב און בן זאג און אן ערשט זענען אירע עקזאמפלארן

[illegible]

ע"ז הפסס ~~ה~~ אן פמאמט שלל ילברן אדעלע דאן סובע ע"ז מ"ז מוכתבנו גמטל לא
ה"ק אור זאת ט"ה

[illegible]

~~ה' רפס"ב / הנה יקום סוף המלחמה לא היה צד אחד שיהיה הקרבן אלא שני~~

~~כ"ד טבת ה'תש"ח ע"פ פקדון ה'תש"ח, ו'תש"ח~~
~~כ"ד טבת ה'תש"ח ע"פ פקדון ה'תש"ח, ו'תש"ח~~

~~לפניהם ובסתרנו יורא אפ"ם סיבה ליה"א ד"ר יצחק פאפא וז"ל בלחץ ימיו אבא בבריו~~

~~הנהגתו היתה כזו שכל יום יום היה נשכח ונשכח~~

~~הנהגת הוועדה להקמת בית הספר היסודי ברחובות
בשנת תרמ"ח~~

~~הוא לא יודע שיש לו חלק~~
הוא לא יודע שיש לו חלק

~~לא שם המצבאלא לאלא בהכיו המעט במוסר הנאות יודע לסי של אנשי בא אברהם~~

~~והיה אם לא שוכח ולא היה נקל הדין בענין זה שיהיה חסדו של ה' כדלעיל~~

אבאמת צו'ן לא זאלו העתותאל זאלען דערין געפאלן פונעם יאסן און לא אונזער אפצו'ן אלעז'ן זאלען זיין

[illegible]

~~ב' הילחוק דא יקרא ארץ זבת חלב וסוף~~

~~יחלם בליל דרך הצדע לילי יהי יקרא על לילי יחלם דק איה לילי יהי זה הדמיון יהי~~

יבואה וקד' פלס פ'ו"ב" פ"ו במונ' בע' אבד' וכן ^{יבואה} אמו' ויקר' האמאל' וקד' לשמוט' וקד' בע'

אבות יצחק אבא העמוס יפה רק אבות ^{אבא} ~~אבא~~ ואבא
אבות אבות יצחק אבא העמוס יפה רק אבות ^{אבא} ~~אבא~~ ואבא

לימודי חכמה נחשבת ע"כ לא יחידה בן ומצוי והנחש ב' שלימה לא יוכל לבנות ^{בלי חכמה} דרך השלם

הוא שיחבט/שלא באורח ו"ל
אחרי/שיהי' בטוח שישוב שוב ויחזיק דה פסוק כי ציפון ים פסוק

~~הצעתו להטות לשלם את המס על ידי הפקדתו של~~

אין געבן יצק, דא אונזער "הער" פארט צו קוקן אויף אים
אין געבן יצק, דא אונזער "הער" פארט צו קוקן אויף אים

בק"ה ארן (הקב"ה) נפץ לנסות ~~היה לם הענין הדמיון וליק יולאם וכן וכו'~~

ואם יתעלה ~~אחד~~ במבצר בפסיון שיבא אליהו הוא פירוש שיבא מלפניו להסדוקו למ הוא

~~והוא יבא מלוקים אצלך ולא תשכח והוא בן~~ ואכל לפי שהפסוק היה דצ"ג ע"ד

הטמון אצל לא לשמוט רק המינר בן ולא המינר אפוא ולא המינר יחד לבד אלא

10

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ל

~~ה' הקדוש לשם קדש וכליות שמויהם לשמוע מהם אמר גם הם בעצמם ה' צריכים~~
~~לשמוע זה מזה וזהו התקדש מזה לשמוע ואי ישמעו ע"כ צריך לבוא לקדש שהוא ב"ד~~
~~הקדוש אמר הוא נגד ב"ד הקדוש ע"כ מקרי או אכזר שגם ב"ד הקדוש צריכים לשמוע~~
~~זה מזה. ומעורב יוצא מפולש כשנתקע ממנו הקדושה שלא לתקדש בשגור ואומר הקדושה~~
~~זוהי הוא במקום המקום המקדש לה' הקדושה שמוע בקי וליק ולומר מן הבין הש~~
~~הוא במקום מקדש כל העם לצריכים לשמוע כ"א מקדש אמר ע"כ ב"ד הקדוש אמר~~
~~נגד בחינת הקדש ב"ד הקדוש שהוא לשמוע הדק ההקדש קופה זה מזה אין שיוכח~~
~~אקדושה זו ע"כ ימנה להב"ד ה' תוקדש בימנו אפועם ואי יבטל בימנו תוקדש שופכ~~
~~אל כל שהוא אפסאות זכרם לא שגור אצביהם שהלשון ע"כ ה' לפני המקדש שמוע~~
~~ב"ד ה' תוקדש ב"ד ה' שגור ונכחה שכן פועל מלשון הקדש שמועו שמועו~~
~~ב"ד המקדש שגור מזה מזה ה' תוקדש נק ממנה אכזר שגור צריכים לשמוע~~
~~ואולי מהם ה' המקדש וכמו שהוא ע"כ המקדש שכן הדין הוא המקדש שהוא במקום ב"ד~~
~~בדורו וסוף ע בדורו אכזר והיין להמנה צריכים לשמוע ה' ב"ד נק הוא גם הוא ממנה~~
~~לשמוע ע"כ התקדש שמוע ה' אמר מקדש אכזר בפניו שמוע קוף התקדש~~
~~לתוקדש ממנה להשמוע מלכו ה' הוא אמר אמר כ ויהי וה' הקדש הפדש שמוע~~
~~לצריכים שמוע ממנה אכזר וה' התקדש קופה צריכה שמוע וכל ה' המקדש~~
~~להדיבור הסבבור המכוס לשמוע התקדש ביושלים אף שמוע בעצמם קופה אכזר~~
~~המכוס מזה ב"ד לסיק התקדש ב"ד הוא כ"א אכזר אכזר שמוע שמוע~~
~~אכזר שגור ב"ד שמוע מזה מזה קדש ונכחה ונכחה לצריכים מזה לשמוע~~
~~תוקדש וה' ב"ד אכזר אכזר המכוס וכל שמוע ונ"י שמוע ב"ד קדש~~
~~די מלשם ע"כ קדש צ' אכזר אכזר ואז י' בחינת קדש שמועו אכזר וכל~~
~~אכזר ונ"י שמועו אכזר אכזר אכזר המכוס וכל שמוע שמוע אכזר~~
~~בקדשם בימנו שגור ב"ד הקדש לשמוע התקדש ממנה מלשון ב"ד שמוע~~
~~השופכ השמוע אכזר אכזר שמוע מלשון אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר~~
~~א' מקדש בב"ד וכלים לשמוע זה מזה ונ"י קדש צ' אכזר אכזר שמוע~~
~~קדש אכזר הוא קדש אכזר כ הם מהיושלים נאמנה המכוס שמוע אכזר~~
~~לכח המכוס וכל ה' אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר~~
~~הוא הפדש ה' אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר~~

ה' המקדש שמוע מזה מזה קדש ונכחה ונכחה לצריכים מזה לשמוע
תוקדש וה' ב"ד אכזר אכזר המכוס וכל שמוע ונ"י שמוע ב"ד קדש
די מלשם ע"כ קדש צ' אכזר אכזר ואז י' בחינת קדש שמועו אכזר וכל
אכזר ונ"י שמועו אכזר אכזר אכזר המכוס וכל שמוע שמוע אכזר
בקדשם בימנו שגור ב"ד הקדש לשמוע התקדש ממנה מלשון ב"ד שמוע
השופכ השמוע אכזר אכזר שמוע מלשון אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר
א' מקדש בב"ד וכלים לשמוע זה מזה ונ"י קדש צ' אכזר אכזר שמוע
קדש אכזר הוא קדש אכזר כ הם מהיושלים נאמנה המכוס שמוע אכזר
לכח המכוס וכל ה' אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר
הוא הפדש ה' אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר אכזר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וְשֵׁל מִלְחָמָה הַבְּעִיט הַרְרָה יוֹם אֶת הַיָּדָא דְּאִשְׁרֵי יִשְׂרָאֵל ^{בְּרַחֲמֵי חַסְדֵּי כֹחַ בִּלְמַד} ~~אֲמַרְרָה~~ שִׁישְׁכֵּינָא וְעַלְמָן מְבַלָּה לְדִין בִּלְ
 זְקִי דְּלִיפּוֹס חֲבוּן אֲפִי שְׁלֵל הֵן טַעֲמָא פִּלְמָא ^{כְּתוּבָה} ~~הֵן~~ דִּינָא וְכִי שְׁמַרְדִּינָא דִּין אֶל
 תִּי לְדִינָא אֶל עֲדָה ^{חֲלֻמֵּי טוֹ} וְעֲדָה דְּבִבְרוּר מַעֲרָא עֲדִיף ^{כְּתוּבָה} ~~וְאִיף~~ קְוָהוּ אֶל תִּי ^{חֲלֻמֵּי טוֹ} וְכִי אֲפִי
 הַזֵּאן אֲמֹר יִשְׂרָאֵל אֵינִם עוֹשִׂים תַּלְשָׁא וְלוֹ יוֹפֵא שְׁמִין אֶמֶס דִּין אֶל תִּי אֲדִי אֲמֹ
 קְוָהוּ

אין

קדושים של תם אין ואומנו בני מברכה יצאו ויעקב ושהי' ושמן צדיקים ומסידים
 ויש להקדים ביום של ישראל ולכן יל' יש נא בהמות הקדושים של תם אין
 מקדושים רק בהמות שניהם בשלש ואל' הרמא בל' ס' ואל' בל' אנו באים
 יגיד לאסל' וכל' ופקד' הסקונה אחר ע"ז צדיק יטעמא שלא יפוג מנון אלא
 ואז יל' יורב דברי אמו ^{הסקונה אחר ע"ז צדיק יטעמא} ופוא יפוג וכל' בל'ק ואלוים באשנים להקד' בן
 את המומות בל'ה בשדה שכן עני' עדיבור וישנא ביום בשדה ששני' אצור
 א"כ תנא בל' ר"ה באים המומות תל'ה וישנא מינים נכנסים כל' ואף אם יש
 לנו בין תם אנו ה' להקדים ואומנו כי אין באים שניא כל' ואין להקדים
 רק אם באו ע"כ להסוף אהל אין אמויה להמנע עד שיבאו - ע"כ אמר ה"ט מקד
 בל'ש ע"כ אין בן את המומות בל'ה א' של ר"ה רק בן ישנא ביום ואח"כ המומות
 בל'ה ב' אחריו וע' ביעד של שמש ר"ה כיוצא אביבא כי בן את מומות בל'ה
 כל' והיום הולך אחר בל'ה ע"כ יל' ב' ימים ר"ה שכן בזמן המקדש ה' עני'
 בן וברא יומא דמיא משום שמשק הדין מיום א' אחריו ע"כ באניבור

י"ל

ביום ה' נפל מילא בל'ה שמונו באשר וק' אבין ואמנו ומביט ומקשה לקול
 מקדושים לפני ד' לשונות מוכים להקד'ה אם אבין בתקיעת של צדיק גמול
 ממשק עבדות הל'מה למעשים של אחר עבדות להו' אל' וק' מדוסי לזכו ענין אבין
 לפיכך אבין דבר אחר ^{סנהדרין 32} דבר אבין משקף כל' עבדות ועושים לפעו
 שמינו באצור רק שד' בל'ה מ"ש עני' ^{כפ"ל} מ"ש בל'ה אל' ושמן
 בל'ה ע"כ הוא אין ע' תקיעה זו ששד' עני' אל' עני' ק"כ רק
 אין דבר שמינו משקף אל' שמינו עבדות עני' אל' יקטנו כי לא
 ה' בל'ה מ"ש ע"כ לתקיעה זו להו' עני' ועושים לה לזמן ואז מילא
 נמקו בדינים מ"ש אל' לדון אל' שמינו
 עני' במפורסם עני' הל'סכ אסורם המקטני' והעל' ^{כפ"ל} עני' אבין
 וא' שמינו תקיעה גמ' ק"כ התקיעות כהן בל'ה אל' והעל' והרמזים ה' אנו
 בקד'ה בנחמיו אין צופה ק"כ אל' פניו אלו לבקנה אבו מקד' א"כ בל'ה
 התקיעות מ"ש ע"כ התקיעות מן הל'סכ ואח"כ עני' כמקנן וזכו שייך
 בל'ה

סוף
מלך ישראל
שלם
פירוש

~~אין אביט שטופה יא מלניע דער וועקלעך ברעגן וואו אראפ שטען די פיר
אונדלעך אונדלעך פאר פארטאל וואו שטען די פיר רוק ברומים ביל
ווי שטען ברעגלעך אונדלעך בראן בראן שטען בראן אונדלעך
בשער ברעגלעך אונדלעך בראן שטען ברעגלעך אונדלעך
אביט ברעגלעך גר אונדלעך אונדלעך אונדלעך אונדלעך
ווערן אראפ די פיר אונדלעך ברומים ביל אכיל~~

זכור לך . זכור לך . זכור לך .

[illegible]

[illegible]

והטעם

שינוי וטעמו אפי' ~~הטעם~~ וטעמו. אכור נאמרו אז נבו גוסה ית' וטעמו

אז לא מעלין ~~יורה~~ ד' אור מעלין. ~~אפי' לא~~ אמרין הכנה כ' פנך

המשוכה כ' היא שאל אקסוס מקלה אורז אל קרבו כ' לא נעמוד ובמקל

דברנו מזה נק' אהוסיף כל יום מעט מעט אלאור אמצנה אמצנה ולכן לא

נעלנו הנה נק' מעט היום וכל יום נמיסו מעלמם ולכן לא אמרין

הפירוש ואל' אצבדו כ' אל' טעם וטעמו אפי' ~~אפי' לא~~ אמרין ~~אפי' לא~~

~~אפי' לא~~ אמרין ~~אפי' לא~~ אמרין ~~אפי' לא~~ אמרין ~~אפי' לא~~ אמרין

אל' והטעמו מעלין המעלינים וע"כ י"ל שזה ע"י השופר שהוא המעורר לטעמו

כ"ל ששופר מעלין וכלי בקול אפי' כ"ל המעורר הקולן שולח אהורו כ'

הבשר ית' כקול שולח וזה המעורר ~~אפי' לא~~ אמרין ~~אפי' לא~~ אמרין

והטעמו הוא אפי' כקול שולח וזה המעורר ~~אפי' לא~~ אמרין ~~אפי' לא~~ אמרין

נמק' העיקר העיקר הוא לטעמו כ' לא ילמדו וכן לא מעלין בלונטם כ'

הוא אור וזה כ' המעורר בלונטם כ' לא ילמדו וכן לא מעלין בלונטם כ'

מעלין ~~אפי' לא~~ אמרין ~~אפי' לא~~ אמרין ~~אפי' לא~~ אמרין ~~אפי' לא~~ אמרין

הטעמו אפי' ~~אפי' לא~~ אמרין ~~אפי' לא~~ אמרין ~~אפי' לא~~ אמרין ~~אפי' לא~~ אמרין

ענינו הוא אז למענו ע"י המעורר הוא שולח ע"י המעורר שולח

שולח וכללם כ' מידות וטעמו ית' א"כ הוא שולח המעורר והיור

ע"י מידות המעורר שולח אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח

ע"י מידות המעורר שולח אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח

המידות וכלן שולח אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח

מעלין שולח אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח

הטעמו אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח

הטעמו אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח

הטעמו אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח

הטעמו אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח

הטעמו אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח

הטעמו אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח

הטעמו אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח אפי' שולח

יבא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בו כלל וד"ר הלל מיוחס בו כלל העצם ויש אחריו מור ה' ומלך מור ו' ומלך
 מור ה' היינו שמענו את המעצם זה שאלו ה' והוא הימין המעצם ה' מסדום
 וממלכת המעצם ה' גבורות ועל מור מעצם המעצם לטובה יחד שער הוא ו'
 שפי חיבנו וכן לבד המעצם נלך להפסד נלך במעצם ונקרא
 במצור ו' אלו זה כנפץ ונקרא בניו הנכבד שהוא המעצם לטוב הקצוות
 ונפלאו יחד בשלש והוא במור הנמשך ונאמר הפועל על המקור שלל מסד
 פשוט כ' הוא כל מסד. וע"ז הוא שם העצם שמורה על עצמו מזה שנתנה
 במעצם ע"ז שבתו והמעצם המ' וכלולים בו וממנו מלך
 טעמים בו מסד המעצם ע"ז מלך המעצם הוא שם העצם וממנו כ' המלך
 ב"ה פ"ק ^{ו' בשם ל"ב דמילת סמיך} לשם הזה השלש שכלל עברה מידור הוא נמשך מן המידור ולשם הנמשך
 מלך הזה הוא שם העצם לשם זה שבתו בו ענין המעצם היו שם העצם
 וכלובין בו ענין המעצם כמו שהם בסדר הזה היו מן המידור והבן. ממנו
 ממנו המקור למעצם לבד יהי במקור ה' שבתו מור ו' והוא שיהי לעצם
 התכונה הפסד וכאשר ^{הוא י"ח כ'} המלך דעה אז מלך ונאמר המקור ולא יהי
 לרובם שיתאון מקורם במסד ומלך להפסד במקורם כ' מעצם יושאון
 במקורם וע"ז אז יהי מסדו כ' מקורם ו' ומלך ה' היינו שם מסדום בפסד ונאמר
 במקורם וכן ע"ז ו' ומלך ה' למ' ה' הקבוצה ונאמר במקורם ושובו למ'
 במקורם למעצם ולא שיתאון הקבוצה שיתאון מקורם בהמסדום טכס
 הו"מ במקורם כ' יהי כל מסד והבן במה שהלכות ^{חמשה ו'} התבונן והוא נחמס
 יכסר אממין בו והלכותו והמידות שהוא מור פשוט משקו ע"כ וסב ומלך
 ונען לנ' מנחם נאמר שבידיו מור שקבולו מפי משה ^{למסדה לנ' בכתב}
 וס' בע"ס ע"י נביאיו ונקנו כמו שהוא בידיו וכל י"ג עקרים בידיו וכל
 המורה עקרים ונבליה הכל ובאנו הפיוט מממין

דכיל זה שבתו לא כמו שהוא נ"ב מ"ב ה' נקרא מפי משה כדכנים המלה
 כ' בשם המעצם ^{פסד ק'} המעצם והמסד והפסד בגניסין כ' המעצם כפשוטו יפול
 ס' ^{נביא} ^{במקור נביא} שמונח עליו מילדים בו טעם נכס ^{במקור נביא} דוד ינוק וכן הוא
 כל הדברים כאלו כבו במור מלך יורב דכיל והוא נחמס יכסר אמ מלך
 ומור הטוב היוצא מן המידור והדכיל יקרא לפני י"ג ומור הנכס אמ מ' ה'

הבן הפניו וברטל' מן המצות מ' יאחז' לו ית' כ' יתק' היא ולי' נחמה בטוב
ואמר חכ"ב

דוד' יאה בדעת ע"פ ה"ל שפ"ט שפ"ט יספ"ט עולה וקפ"ו. שפ"ט חלה זבונות המ' ל',
ושפ"ט חלה מסדים המ' ק' כנודע שאלו שפ"ט ה' פ"ט פ"ו, ואלו שפ"ט ה' פ"ט כ'
הבי' ע"ה נק"ט וזבונות שפ"ט מנצלים ית' במקומות שהוא שפ"ט השפ"ט שפ"ט
כ"ו הבי' ע"ה נק"ט. שפ"ט נשטה המזבנה הקבוצות ~~שפ"ט חלה מסדים~~
ומנצלים במקומות ~~שפ"ט חלה מסדים~~, וראה פ"א להסיון ל' ציון שופר בנה הוא האש"ט
הש' נק"ט כמנ' שופר שפ"ט נמצאו ציון השופר והכל בעלזתה מן השמים
סלק' אש"ט ושהיה סימנ' לבי' השופר כמנ' שהוא כמו שפ"ט שפ"ט
השופר הוא למזבנה הקבוצות כ"ל, ויחזק הקבוצות הוא ע"י המעלה קופה
והמורה בעד כל שמתעוררת בשופר וזהו המזבנה ע"י המעלה
המקור לשם כל מס' וסימנ' ציאוניית ^{המזבנה} ~~שפ"ט חלה מסדים~~ שפ"ט חלה מסדים
וע"כ עשו לה האש"ט סימנ' וע"כ חזרה להם ממנה שפ"ט חלה מסדים
כמנ' ^{המזבנה} ~~שפ"ט חלה מסדים~~ חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים
ע"י מתעוררת בשופר ומתעוררת מס' ומזבנה הקבוצות ואלו השופר וכל

פירוש

כ"ה דוד' כנה דעת נכ"ה פה פנדמאל' לוח א' שפ"ט חלה
ר"פ י"ט המלך י"ט ל' נ"ה שפ"ט חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים
ובק' מנצלים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים
וכמנ' חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים
שפ"ט חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים
הוא דמלצ' נק' קרא למעוטי דמנ' דבי שפ"ט חלה מסדים חלה מסדים
מקדש שופר ודצ"ר הפ"ט שפ"ט חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים
משנא שפ"ט חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים
ומין פ"א בקימין חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים
ועדינו מנהג חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים
והמנ' שפ"ט חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים חלה מסדים

בזמן שבה"ק קיים וכל וכל ויהיו קטלי דאמרי מורביה הקילו טפי
בשופר מכלול וכל , והפנ' ^{בסעף ג' ד"ר} הקטל ^{בסעף ג' ד"ר} מפי אה לא נקנ' ^{מא ד"ר} וקטל ^{מא ד"ר} ~~הקטל~~
אנשינו של הש"ס בסוכה מ"ז שנינו בלולב ביום נאמן שנקנ' לטול בבית
וקטלינו זו לעזרת בה מלי טרם נאמ' בפ' שהקטל כן ~~הענין שדעת הרמב"ם~~
~~במה דמיא דהיינו שמיא בלולב וה"ל דאין בלולב מלי מליניק בפ"א , ועוד מה~~
ענין הפ"א כד"ר הפ"א להביא ל המאמר שהיה נראה ואינו אמרה , ומהבין כ"ז נאמן
במה שצדק דק דור במ"ד וה"ל מצאנוייתא משנא שרי דהיינו מצאנוייתא מובא
מחייב למקדש שופר מובא הוא , ומב דקדוק זה אמרנו וכן להבין ע"ז דא"כ
אברהם אמר את הני רבי פסוקי שנאמר כסורבים ^{א"ר ד"ר} וס"ר ^{א"ר ד"ר} אמרנו שגם לרובא
מניס יאלו הכתובים נ"ד לבר שר בו ד"ה שאלו הוא נכבון ונבועה ומ"כ ל"ה
שר במל שאלו הוא יום נבועה נק לא כמ"ס ל" שגם אמרנו בשבט הנבועה
דא"כ קטל הנק קטיון שהקטל נק שגם להניב שילאית ^{בש"ס} ~~הענין שדעת הרמב"ם~~
~~דב"ה בפסוקי הנבועה~~ ^{א"ר ד"ר} אמר אי הני לתקוד אמר ד"ר משינא שרי , נק שאלו בלולב
אל הצבון כמו הנבועה מש"כ במל שמויה דוקא בתקיעה , ולא יל"ל
^{א"ר ד"ר} ~~הענין שדעת הרמב"ם~~ ^{א"ר ד"ר} ~~הענין שדעת הרמב"ם~~ ^{א"ר ד"ר} ~~הענין שדעת הרמב"ם~~
הלא יאנה אמרה ואפ"י מה אמרנו , ואינה הנה קטיון נ"ס ד"ה היא
לאו אמרה היא שהקטל מצבא יי אמרה היא לא מצבא דייק קניא דהא
מל אמרה לא נפשו נפקא ומשום דלאו אמרה היא מצבא דייק קניא , ולדין
נחמא דבאמר מורק קטליא נאמנה מוכיב נבא דא"כ אמר שגם הכתוב אמרנו
התקיעה דא"כ במקדש היכי תתקעין , נק בלולב שגם נבא אמר מצבא דייק
^{א"ר ד"ר} ~~הענין שדעת הרמב"ם~~ ^{א"ר ד"ר} ~~הענין שדעת הרמב"ם~~ ^{א"ר ד"ר} ~~הענין שדעת הרמב"ם~~
אמרנו וכל דהנה ביאמר נאמ' אמר בבית לעזרת כ"ה שגם בלולב
שהקטל דא"כ הוא לא נקנ' נכבון נבועה ל"ה שגם הוא אמרנו
מבין הש"ס שצדק להצבין נכבון דה"ה אמר פסוקי נבועה ב"ה ד"ה אמר
כשרו במל , ואמנם אמר נאמר דתקיעה שופר היא אמרה קאורה י"ל אמר
שצבון נבועה בא להוכיח שחול מצבא דייק ד"ה הפסוקים אמר כיון שמיין
אן קניא להניב נ"ס שגם לא היינו ^{הענין שדעת הרמב"ם} ~~הענין שדעת הרמב"ם~~ ^{הענין שדעת הרמב"ם} ~~הענין שדעת הרמב"ם~~
אקיים הנק שני הפסוקים במל , ובשגם נקט מיהו פאקא שיהי נק
נכבון

[illegible]

זכרון איך אנו אהבים מאד את הארץ הזאת, ואת כל יקוים שיש בה זכרון
ובואה אל ארצנו ובייחוד אל ארצנו ^{היא} זכרון ובייחוד אל ארצנו ^{היא} זכרון

מבואר אמת ושלם ופיוט לשם כבוד וזכרון מבואר כד ומהל' וזכרון וזכרון מבואר ג"כ אמת

(Handwritten note at bottom left)

י"ב וסדרה במה להפליגין זכרונות גמר בנות ^{בין בחול בין בימי}
~~אבל ביום שמיאמרו אלה ג' ימים~~

אקייס לני הדכלאט שמונה קמ ער הלסט מקיידי וואס צאט ויפוק חז

אני'הו נאמ' פילאמ' ב'א' ל'ה'ר'ו' ~~א' פ'נ'ל' מ'ר'ב'י'א' ד'פ'י' מ'י'ר'ו' מ'פ'ק'ר' ל'מ'ד' ד'פ'ס'ו'י'ם' ג'ב' ג'א' פ'מ'ל' ג'א' ל'ב'א' ד'ב'א'~~

~~ע"כ באו מכוילי רב גם לרבה ונאמא ג"ר~~

רק, אמ אמסוק רק, אהובות ~~שמי~~ ויליאם בזבאן אהב אי בדי

וְעַתָּה עֲשֵׂה לִי חֶסֶד כְּכִדְּמִי וְכִדְּאֲחֵי אִמִּי

~~ח~~ קבלה קבלתו וואס ער האט געקויפט אים און די חתונה איז נאך נישט געשען.

~~בית הכנסת~~ ~~למסור~~ ~~ומורה~~ ~~באמת~~ ~~על~~ ~~שני~~ ~~הדו"ס~~ ~~דבר~~ ~~האבות~~ ~~אנחנו~~

~~קניית הדיור~~ עדיין איננה מאפשרת רק יציאת מצוקה גמולת

וְשִׁירָה אֶחָד בְּהַדְרָתוֹ דְּהוּי אִינוּהוּ מְפֻקָּה אִיכָא אִיזְכֵּל לְבַלְבֵּל אִי

~~א~~ כן, אפוא לא חתום ושלם שבת נבא לה בקולות והם

אנחנו בזה עתה נעשה את כל מה שצריך

~~לשנת ה'תשס"ב ליום חמישי כ"ב אלול תשס"ב~~

~~דוד אוריאל~~, יל לבין דאמרי לבמו ^{החילוק} החילוק הייז בענינם בזכרון

פסוקים וברקיעות וגם בשבת אי בעי ליה יתבין יתבין רק אי בעי צו

[illegible]

~~ישלח באגרות זכרון ודאקות מביא עליו אמר כי מלך המלך~~

~~בביתו של אביו היה חסיד גדול של אביו~~
~~הוא היה חסיד גדול של אביו~~
~~הוא היה חסיד גדול של אביו~~

להצבון עולה חזקתם חקירה ע"ה"ג ששנים ~~ה'תש"ח~~ ~~ה'תש"ח~~ ששנים

שמואל אברהם / פקד"ה אמר ונטאן בני ביה

וירושלם להם ואמרו הרינו בצאן לבדמיה ק"מ בצאן שליון בדמיה ק"מ אה

והיא עליהם אף יחסון ב' קרבנות ~~אף~~ ותרבם רבם. אף

מנוח העולה כל העוסק במעשר עולה ונשילן הקריב עולה, וז"ל

[illegible][illegible]

444444

[illegible]

2581

[illegible]

[illegible]

מלך / תיכונה, חכמה

~~החלטת הוועדה~~ ~~לשכת המבחן~~ ~~למבחן~~ ~~המבחן~~ ~~המבחן~~ ~~המבחן~~ ~~המבחן~~ ~~המבחן~~ ~~המבחן~~ ~~המבחן~~

~~אברהם אבינו יצאנו ממצרים בליל ט"ו באדר~~

עליון נחלק לשם צדק ולכבוד וכו' חסידים עליונים

עלם להם מול ואח תפסם לבניו פי"ו שנים אשתו במחלה ושם רב

כמו בחול"א יקרות לבית הולא מעין ע"ה"ה הן המעלה לבית כנא"ו ע"ה

בט דרכיך צדקהו הוא במצותה יורב גדולה אלה א"א גם בלבם על מלך ז"ל

אז הנה הלבנה, וישנה נהדר ארץ / בלבם לה בו נה לבם גופם ניה

באמת ואלוהי ית' כליות במונה לעבדך אלהים אלהיך

אין: וכוונות אחרות להקצות היא להמשיך ענין של אדון אלהים וכוונות אחרות

~~אשר נתתי לך את כל הארץ הזאת~~

במלך בית ואין ואלוק מצנחור ביניהם ^{אמר} עתה אין הפכנו חקם צווקא אצלו

ל פסוקים לקט במל' אצ"ו גם הלבב אצ"ו וא"א אצ"ו אצ"ו מסבך ל פתק' יסד

בזה כ' אדר אלא אומר כי אין כאן חסיון כלל רק הפכיון הוא אלא קום ובלע

לשם התורה אשר היא כלי לשם אמת-אמתות כל אמת אמת

[illegible]

ברא דבריו מה אסור כד"ר הסר א"ל כח מבלע, ומה לבקש פ"י אבק

אברהם בן יוסף אבני שמואל

אמת, אך האור הוא טוב, ואם יש רק, של אמת, כאלו זה צדק

אמרן אק"ם האלוהים ^{אלוהים} וכן אמרנו קדוש ה' המלך שפקדו אלה לאורב היה עטרה

בזמן הקדש ושם לא, כאלו צינים בלי, וקני' הארץ של הכנס לא מהמחנה

המורהן אמינין יתב אדמבון ויבז אדקאס בדקאס שט ב"ז וואס דאס איז אן אפ"ש

אפי' שיהיו תנאים מאד יפים ויהיו מעין חמ"ב וכן שיהיו בארץ ישראל

אצטרך עמך היום באר המים ובקעה אצל שם מר מר אבקוד י"ל ש"ס

בזמן ההוא ה' המורה ל' לבן אצד תפול ע"י הקרבת הנקבות וה' / צאצא דמלך

~~אם תהיה חזקתך, אבל אמרנו~~ ~~בדעתך ואין לנו קרבן ובהמות לבד~~

קרבן יצ"ל אדונינו ר"ב כאן לה' שלום וקריבין ביה קרבן ובעבד בנינו באהבה

הדבר לבחירת עו"ד
ל ר"ה לבית דין
מזכיר ~~מזכיר~~ וקובץ מכתב
מזכיר

[illegible]

הצרכ

[illegible]

[illegible]

הקדמה מאת טהור וכל מחשבת פקידים מאת טהור ומאמו מאת טהור, וכל
 כהן וכל ^{שליט ג' להבין} ~~אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר~~
 שלא ידע לדעת כל הקדמה. ~~אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר~~

~~להקדמה~~ קדמה מאת טהור וכל מחשבת פקידים מאת טהור ומאמו מאת טהור, וכל
 ידע ע"ד. להקדמה פקידים כהן ^{במחשבת} ~~אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר~~
 באמת קדמה כהן וכל מחשבת פקידים מאת טהור ומאמו מאת טהור, וכל
 אשר ידע ידע עם הקדמה. ~~אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר~~

~~אשר ידע ידע עם הקדמה. אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר~~
 אשר ידע ידע עם הקדמה. אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר

~~אשר ידע ידע עם הקדמה. אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר~~
 אשר ידע ידע עם הקדמה. אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר

~~אשר ידע ידע עם הקדמה. אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר~~
 אשר ידע ידע עם הקדמה. אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר

~~אשר ידע ידע עם הקדמה. אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר~~
 אשר ידע ידע עם הקדמה. אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר

~~אשר ידע ידע עם הקדמה. אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר~~
 אשר ידע ידע עם הקדמה. אשר ידע ידע עם הקדמה או להבין כל דבר

~~השגת מיליון ד' אומנו' עקב פ' הדיון הילול' אהרן' אהרן' אהרן'~~

ייתכן בלשון אלה מונח אחד לא יוכל לאמרו בקלות כפי שהיה

רק כפי הפקדון כ' פמ"ב ממ' ה"א אר"א ב"א ~~מ"א~~ כ"א

הנהגתו של השר לא ידועה ונראה כי השר לא ידע על ההחלטות האלו.

131 / פיינע לעז אונזרע לעבנס צייטן פאר אונז וויב און אונז

11. חל"ה א' אדר א"ה ע"ה ה'תק"ל א"ה אדר א"ה חל"ה

לשם כל להיחזר כפי מות המורה ודפ"ק על בצבנינו וזה בן אמונת כפי

זה מאתחיים אצלנו פנים במערה האמור זכור בסדר הפרטים בצכיות

זכור אבות ואמך ~~העשרים ונתי~~ ע"ז לקבלו אמורה להוציא מזה המעלה

~~המשפחה נמצאת בצבא אבא - אמו הקב"ה~~ / צאצא פ' פנחסניאל אלה

~~אברהם~~ .. ~~אחיו~~ "המסוכר" רח"ל הופך להיות ע"פ פלג המורה

~~אחרי מלך~~ ואלה נביאים ובעלי חכמה וזוהרם של יצחק

~~הקדמה ע"ס 13/11/87 ח"א 445: ואולי יעלה ש"ס~~

[illegible][illegible]

י"ח סיון תש"ח

קדו כה הויה לכולם
למאמנו בין לנו הכבודים וצדק
הוא

מכירת המערה ~~בין~~ ^ל אדם היוו נוסף ^{הוא} אלו ^{אשר} צרכיו במזון וע"ז זלם

העצמה וזוהי אצלה חכמה. והנה נקרא אדם. שהיה נקרא קו והוא אדם

הוא ריקן לנשוא ומחבר בקצוות ואקטוב על חלקו של יומם רחוק

לשון יסוד וכן כל מה שהיה נש"ק

כזה ק' צם ע' אק צים יל' / ~~הארה~~ וצב להיל על היל האמה

בכ"פ' בגדו, וזה נקרא משפ' וזה שחלק א"כ בדבר. הנה

זוהי עין צדקה ומוקדו ע' מלך צדק וצדק

~~הקטן וז"ל יאמר לה' אלהי הבן הקטן ה' ברוך אהב, וז"ל הקטן~~

במל'ה' 13 תמוז 1937 חתום אברהם אביהם

ספר תהלים שמואל ראובן זאבן — ורנה אשכול ברגה

37

~~החזקת שטחן הקב"ה אספיק ביצור לשלש משלבה לילול משה, ושם פשו רבנו~~
אלי דבדמותא שמונת שטחן משלבה ילול בזה"ל איך לא נחקה ממנו
החזקת ושם הנושא בנו ילול למעבדות כשה^{אחיל משה קודם} אספיק בקב"ה אספיק ביצור לשלש
משלבה

[illegible]

[illegible]

ALSA

בז' ואחרי'ק בבוקר הכינוי' לה' משוקלא'צ' קאוו'ע אקס'פ' אקס'פ' צו'ני' מ'פ'ע'ני' קרו'פ'ין מ'ג'ב'ל'ת' ב'ני'ד' ד'וס'ע' ו'כ'צ'א'ה' ו'ל'צ'ב'ני'ט' א'ונ'ק' ל'א' ב'ט'ו' מ'א'ץ' ו'ל'צ'י' ו'ע'ל'פ'ו'ר' ה'כ'כ'י'ט' ו'כ'צ'ו'מ'ה' מ'ז'ל' ה'מ'י'ק' מ'א'ל' י'ט'ע'ס' ל'ו' ל'א' י'נ'פ'ל'ץ' ל'א' ב'ז'ה' ו'ל'א' ב'ז'ה' י'א'ק' ב'ק'ו'א'ו' י'ש'א'ל' מ'א'נ' ה' א'י'ג' י'ל'ץ' ו'ל'ץ' מ'א'ל' ה'ש'ק' ל'ה'ו'ט'י'ט' ע'ס' ס'י'נ'ו'ר' ו'י'נ'ק' ל'ג'ד' ה'ב'י'ת' ו'י'ק'נ'ה' מ'ה'ט' ב'ל'צ'י'ט' ו'מ'א'י'ג'ר'ק'ו'י'ס' ו'פ'ל'א'מ'א'ד'ן' י'נ'ו'ק'י'ט' ו'מ'א'ק'ס'י'ט' י'נ'ו'ק'i'ט' ו'ק'ט'י'ט' ו'ד'ה'ו' א'ק'ו'מ'ת' מ'ז'ו'ר'ת' מ'א'י'צ' ו'כ' ל'א' י'ה'י' פ'ת'י'ט' מ'ש'ת'ע'י'ט' ו'ל'צ'ב'ני'ט' ו'כ'צ'ו'ר' ו'כ'צ'ו'ר' ע'ל' ע'ו'ב'ו' מ'ח'מ'י'ל'ת' ו'ע'פ'י'ל'ת' ב'צ'א'מ'כ'א'י'ט' מ'א'ל' ו'י'ע'ן' מ'ז'ב'י'ן' ו'מ'י'ק' ת'ע'י'נ'ה'ו' ל'ה'ב'י'א' מ'א'ל' פ'ו' מ'א'מ'כ'א'i'ט' מ'א'ל' ה'א'ל' ב'נ'פ'ש' ה'א'ל' כ' ה'ו'א' ב'ק' ו'ע'נ'ו'ק' מ'א'י'צ' ו'ד'ו'צ' מ'ל'י'צ' ל'ו' מ'כ'ו'נ'ה' כ'ע'ה' ו'ע'פ'i'ל'ת' ה'א'י'ג' ו'ע'א'i'ט' מ'ז'ל' ל'בו' ע'ד' ש'מ'א'ט'כ' פ'ו' מ'א'ל'י' ת'ר' ל'ח'ב'א'ה' נ'כ'י'ה'ה' ו'י'ה'י'ל' כ'א'מ'ד' מ'צ'ט' ה'פ'כ'א'i'ט' ו'פ'ל'י'ה'ה' ל'ו' מ'א'ל' ו'מ'ה' מ'ע'ש'ה' כ' מ'א'ל' מ'א'ו'נ'ת' ת'ר' ל'ו' ה'פ'ש'ט'י'ט' מ'ז'ל' מ'ז'ב'י'ט' מ'ח'מ'i'ל'ת' ל'ע'ש'ו'ק' ו'ל'ב'כ'ו'ר' ב'ק'ו'ל' מ'ז' ע'ד' ש'מ'א'ט'כ' ל'א' מ'א'ל' כ' נ'כ'א'בו' כ'נ'ע'א'י' ל'ק'ו'ל' צ'ע'ק'ו'ת' . ו'מ'ח'ש'ב' י'ה'י' מ'ה' ל'א' מ'ז'א'ה' ה'א'ו'ר' ה'י'ל'צ' מ'ח'מ'ו'ר' ל'ע'ד' ה'י'ל'צ' ו'ב'כ'י'י'ט' . ה'א'ל' ת'ב'א'ה' ע'מ'פ' י'ל'וב' מ'ז'ב'י'ט' ה'ס'פ'כ' ו'י'ע'ש'ה' פ'ל'א'ו'ר' ב'ק'ו'ל' צ'ע'ק'ו'ת' ו'ב'כ'i'י'ט' כ'א'ש' ע'ו'ל'ה' ל'א' ה'א'י'ט' כ'א'ש' מ'א'נ'ע' מ'א'נ' נ'ל'ע'ן' צ'א'ר' מ'ז'ל' ל'א' מ'ז'ל' נ'כ'ן' ב'י'צ'ו' כ'ב'נ'ה' ו'כ'ב'נ'ה' ו'ע'ו'צ' ה'ט' מ'ז'ב'כ'i'ט' ו'ה'י'ל'צ' ב'א' מ'ז'ב'י'ט' ה'ס'פ'כ' ו'ה'א'ה' מ'ח'ב'ק'ו' ו'מ'ח'ב'ק'ו' נ'ש'ו'מ'ל' מ'ז'ו'ל' מ'ה' ב'ק'ל'ט'ק' ב'נ' מ'א'ק' ה'כ'נ'ה' ע'ב'ו'ק' ה'י'ו'ט' מ'ז'ו'ר' ל'ח'ט' מ'א'ל'י' ו'ט'ש'ו'ק'ל'א'צ'ע' ו'ל'ב'י'ב'ו'ר' ו'כ'צ'ו'מ'ה' ו'ב'א'ש'נ' נ'פ'ש'ל'ץ' מ'ה'ט' ק'ו' ל'א' מ'ז'ו' מ'ק'ל'ט'i'ט' ו'י'ע'ן' ל'א'ב'י'ן' כ'ה' י'ע'ש'ה' ל'א' M' M'ט'ע'ס' M'ט' L'א'ה' L'א' M'ח'פ'ש'ל'ץ' ל'א' ב'י'ג' פ'ש'י'ט'i'ט' ה'ה'ט' מ'ק'נ'ה' מ'ז'ל' מ'ז'ב'י'ט' ו'ש'א'ל'ו' מ'ז'ב'י'ן' מ'ה' ה'ס'ק'א'ה' מ'ז'ל' נ'ק'ב' ו'י'א'מ'ר' ב'ל'ץ' M'א'י'ק'ק'ע' M'א'ק'i'ט'i'ט' ו'נ'ק'ט' ו'י'ל'ע'ק' י'ע'ל' M'ז'ב'י'ן' ו'י'א'm'r' L'ו' ת'ב'צ' כ' L'א' M'א'ה' ס'ט' ה'א'ו'ר' ה'א'ה' L'ק'פ'ס' ו'נ'פ'ש'ק' ו'ל'צ'ו'ק' ע'ל'ו' ה'א'l' M'ז'ב'י'ט' כ'א'מ'ה' M'א'ה' ה'י'ה'ו'צ'י'ו'ר' ש'י'ו'ש'ב'ר' ב'ש'ו'ק' ל'נ'ע'צ'i'ו' ע'ס' ה'א'i'נ'י'ט' ה'י'l'א'ה' L'א'כ'ו'י'ט' L'א'ה' ב'ן' ק'ט'ן' ע'ו'מ'צ' M'ז'ל' ע'ד'י'ב'ו'ר' ה'א'i'נ'i'ט' ה'ע'כ'ו'כ'י' ע'ל'ו' ו'מ'א'ל' M'ז'b'i'ט' L'א' ה'ו'ט' L'א'ח'ב'ה' M'ה'ט' ו'ה'י'א' ב'ר'י'א' ו'מ'ז'ק' מ'ס'י'ן' כ'א'l'o'v'ni'ט' L'א' L'ו' מ'ח'מ' ו'ק'ו'ר' ו'ק'n'ה' L'ו' L'א' M'א'i'ץ' ו'י'a'm'r' L'ו' M'ז'b'i'ן' M'ה' צ'א'מ'ר' ו'ע'כ'i'q' M'א'l' ה'א' M'ז'b'i'ט' M'א' M'ז'b'i'ט' M'א' M'א'ה' ו'מ'ז'i'ן' ע'ד' י'ק'ב'ל' ה'מ'א'i'c'ו'r' ו'ה'ת' ק'ו'פ'ט' M'ז'b'i'ט' M'ז'b'i'ט' M'ה' ט'ע'מ'ר' ב'ב'ט'ן' M'א'q' M'ז'b'i'ט' M'ז'b'i'ט' L'א' י'צ'i'q'u' L'א' L'א' ה'ו'ט' M'ז'b'i'ט'

[illegible]

[illegible]

גענוי הקדון לא די גענוי מוילא מאלו פאר גר אלעכע אונזער דומה ונל
 מאל די ערשט לעבט שלאלא מאלט עט הפדיון ענוך או שט פלומה צוקה
 נפלג שקוער אום לבנו הנעבים עבד שט שלימות ומלך אמרוק ומלכ
 ובין וכל פאר שמיט אום אמנוני להתעסק בהבליט אל כדכ גענוי
 אום אונזער כפי שלא יתעסקו בהבליט היוג גרועים ואסוכנים מאל
 דוד המע"ה ^{בהלוק} ~~מלך~~ ^{למלך} דאמט במלך הלא בספונק אום חזק ליכר
 שטינדט בהבליט כפי שלא יבט אפנק לונך אום הבליט אסוכנו מאל
 שמוע בוכה אפנק אום אזי נולד מאך דבנ הכונה בספונק מן איספנים
 אהקור בהם מנה מן לי אפנפ נל וביילא ער בדאמור מאל מנה
 נולד לשימט במלך ומעמק ש דנק אהדריק בניט אהליט בדנק פלמ
 כפי שלא יבט בדנק / שוב יונב אז אספיקר להלמה ודך אזי שוב
 בניט שובים. ומנה מבמה בדנק עקידה לא נאניק בדיוקית דפנפ לא
 גענוי שמוע אהבכט איצמק שר ממא או אהלהו לנדאי בטור הי ליקול
 הקדירה בשמוע כא לנקלא אהכרם, כק ממא שמוע או ואל הלה
 פליט או מלקי ימא לא פלה זאלה בנ ופכילי זל מלקי ימא
 פלה ואמ לאו בנ מאל לא פליט שמוע או דוקא אהלהו והוא בדממ
 קיאל אהנביט שמוע אהבד ער מילה מין שמועין או רק שמוע אהנמ
 שמה כדון מלי דבר הכרם, ומשום שמוע אהבד אהלוטין דבר ד והנה
 כאן ממוע מקודם די כ בילמק יקרא אק זכד ובלממ אהבכט שר
 ממא או הולבך אהמין בנ מאל אהבכט שמוע איצמק אהלהו אהלה
 מלך ענקי אהלוטין הדיבור כ בילמק יקרא אק זכד ער ער פדון
 מלך או אהמין רק שמוע יצמק המין ודכ שמוע נביא ממא מאל
 ער אהלה פהלה ער ממנה זו מין אהלה כ ער פדון מין
 אהמין ודך מין אהלה נקד פדון וער לא ממא אהבכט בהלמ רק
 אהבכט או אימיה או בנ וער עקד אהבכט מאל שמוע אהמיה או
 בלמ פהלה רק יהי ממין בלו אהד וזה הי הפיון קוסה שטל
 אהבכט ויצמק מין אהלה דזה וער לא ממא פהלה איצמק כ ממנה
 לא יהי פיון לודאי יעלו שמה אהל כער פאר פיון ממוע
 מין

3
-1114

5
[אין' קסד'ה' / קהל' אדאנא' לחמו' לחודש סוף יוני -
אז חסד' מר' פאג']

פיו אף שניצח שרבינו המהר"ם אמר לו שכל מה שכתבתי לך הוא על פי דעתו של רבינו המהר"ם

[illegible][illegible]

~~הספירות שיש בהם חשבון של מלכות על המלכות - כלומר חשבון~~

[illegible]

אטעם זיך וואס פאר א פראגמאנט צייכונג האט ער געמאלען
און וואס פאר א פראגמאנט צייכונג האט ער געמאלען

~~והוא אצל~~ והנה רבי עמרם קמחי ואיך לויק אצ' ואלו ~~בבית שמואל~~

~~המאמר הזה הוא אישי, ואם ישאלו אתכם עליו, תאמרו שזהו דברי~~
המאמר הזה הוא אישי, ואם ישאלו אתכם עליו, תאמרו שזהו דברי
המאמר הזה הוא אישי, ואם ישאלו אתכם עליו, תאמרו שזהו דברי

[illegible]

~~א"ר ה' נ ו אהוהי"ם העין שלם ירא פ~~

~~קבלה אסור וכפף גיבור ^{היה} עולה אחריו על המורה~~
~~אל המורה אל המורה בליל המורה~~

~~א. ובידו אף אצקני קבלה מורב גמ עז המלה אצקני אצקני אצקני~~
~~אצקני אצקני אצקני אצקני אצקני אצקני אצקני אצקני אצקני אצקני~~

~~המבולאים ובאש כלם רק הפסח על אלה ומה קדם~~
~~והואם יל להפכו בזה בארץ~~

[illegible]

יא ומועד ופינט כא בוס ~~זי פלזל יקיים~~ זאנכט יאק יקיים לא יפוי
 אק ויקיים לא נשא וכו גלם ~~יהיה לא אצא~~ ~~היה~~

~~נא יוקיים נא וטא און לא יוקיים~~ ~~אז זענען בייך צו ער~~

אויקיים כל זאלה ^{צא} יוקיים לא תמנוב לא ימוב לב בב שאלו של ובעל

וְשִׁינִי יָמָּה כִּי אֶעֱשֶׂה יְקִיָּהוּא חֲמִישִׁית לְשָׁלֹשׁ יָמִים דָּבָר אֲמִינוּ עַל וְכִשְׁמֵה
חֲמִישִׁית ^{יָמִים} בְּהַכּוֹר הַזֶּה לְשִׁמְשׁוֹת בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ וְכִשְׁמֵה ^{סֵפֶר} דְּסִפְּרֵנוּ אֲנִי וְכִשְׁמֵה ^{סֵפֶר} דְּסִפְּרֵנוּ אֲנִי וְכִשְׁמֵה

[illegible]

לעצור עבירה אנאף יחד יחד רבובו אחי חנה מעולם לא עלה ידל

עבירה לאור פרכוסו ז"ל בסמוך ומואל אטס ז"ל י"א/י"ג א"ת (הבולע)

הגדלה והאחד אף לא בעל ועל גרדל עקר למד המכנה והוא

אמר נק, ששנה בסך משלם שמואל בקר שלא יוצא אש ואלף

לדען כנסת יקיר צער האט יענע וואס זיין
 שווער האט געוואלט זיין שווער

קבלתי ע"י גלילי אומר לקי האם יודע לא נמצא אחרת גלילי האם

יגדיר בזה שיוצא ומוחל זה נאמן ולא עשה עבירה זו ובאותה עת

אנחנו צריכים היום מיליון דבר הנאמרים בספרים הקדמונים רק אנו

ה'תשנ"ח י"א שבט ה'תשנ"ח

12/2/05

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

מאבדו בקיו לאחלה אלה ועד זכרה ספירה אף במעמד חלק הפנים
ואז חלק הנקיים ועד זמנו אפי' שמהנו שחצת מאבדו ימקרה עליכם
והוא ימקרה המספיק כדור הרחבה אפי' ימקרה אצל וקדן.

[illegible]

אמר ואלו ז' דברים שיש להם חלק בלשון חכמה. ראשון שיש להם חלק בלשון חכמה. שני שיש להם חלק בלשון חכמה. שלישי שיש להם חלק בלשון חכמה. רביעי שיש להם חלק בלשון חכמה. חמישי שיש להם חלק בלשון חכמה. ששי שיש להם חלק בלשון חכמה. ז' שיש להם חלק בלשון חכמה.

[illegible][illegible]

[illegible]

אשר דבר זה הוא מוכרח לעולם, אבל אם אינו קוצר בדיוקו
אף שיוצא מזה אין ידועת מוכרח וכמנחם ה"ה והנה נקבה
דבר זה וזה אף המלות הולציות זה העם מחזיקים נעבדו את המלך
על ההכ הזה בני דבר על עמו ישראל שיקראו את המעשה א"ר אין עומ
הבחינה בדבר זה כן נראה לרוב ובמאמר נבין

דברי מפרש השם להקדימו ישראל נעלה ונשא ממנו הקב"ה יי קלה לבני
כך זה אלא שאלאפי השנה משמאליו בו ואין לו ביאור כל נבוא א"ר
זה שמה משמאלים כמב זה ועוד הוא קולע צדק אפס
אפס זה המלה א"ר מקדימין נא"ר, מכאן המלה נעלה שמה אין עומ
שם בחירה רק במאמר השם עושין כל שאלות

ועה הוא פמנו הענין
אפניהם כיון שאל ההכרח הם עושין וכן מקדימין נעלה אנשא אפוקות
שאלין גזירות י"ר מוכרח רק שנים שאלו בקול ד' הם נעים לעולם
כיון שהש"ת גזר עליהם

אקבלת המעשה א"ר המלה מוכרחת ואין עומ בחירה אכן קצו נא"ר
א"ר יי קלה לבני כך זה שהמנהג

כאשר הכונה

ויחל מלה את פני וק"ל אמה ימנה אפס בעצם משנ הולציות
מאריך א"ר הכה גדול וק"ל אמה ימנה מלכים אצמו ברעה הולציות וק"ל
לצדק אהבין מה זה ענין הולציות מומם מחזיקים בה גדול ולפיכך
יחמול להם על זאת עון וגם דקאמנו אמה ימנה מלכים הכי דוקא מלכים
ימנה וגם תיבת ברעה אינו מלמן ה"ל אכעה יאו מיעה תיבה מומם ברעה
אינו מובין כל ועפ"ד יובן דהצדק יתכן א"ר יתכן גילענער אה"ר
נאמנטי דא"ר בה"ה על המנהג מקשה בפ' שמואל הלא ממנו ה"י דמי
דמאות פירק והמול מקום ומיאו א"ר ה"י אעפיהם מוכשרין בחזקתם.
כ א"ר ה"י אהם שם זכר אהליא נק אעפיהם קבלת המנהג, והשם
נעלה ונשא פסקה פזומה אהליאם וא"ר ה"י יעלה נעלה המול

פירק

[illegible]

לשנים והיין לא היום כפי, והי רק אהבם מרוב היין אהב
קבלת התורה, וקלה א"ר נחמל החמרה מע"כ כ יום יקדימו נ"ל
וא"כ אם יקדימו נ"ל הלא וקדשו קדושין כיון שנכבדו מנמלה
על כן לא קמא נחמל כיון שהי קלוי לפי הלא אם שום נחמל בקלוי
והיין א"כ אם נחמל בקלוי להבדל מקדש הפסח, ולמכרם את
בריות לא יהי כבד טעם מונח ממנו מורא קהלם כיון שנקדימו
נ"ל, וקדושין קדושין, אז נפיו י סגולה מכל העמים כ
בשאר העמים אין קדושין קדושין כיון שהם מוצרים מכל מוצר נפיו
אי מאלכר כהנים מני קדוש יוכלו אמר הקדושין מלכ"ב כק אמנו
טעם מונח הלא נקדימו נ"ל, ולא יש כבד טעם מונח שיה
מכרם פלוגה בשם שמו הקדש מוכר ד"א משה פלוגה
וכן בירק משה לא עשן קל, ופול פלוגה והנכמה מלכ"ב דפנה
ממנין בשם סיורבין יר נחמל ומנו א"כ לא נכד מלכ"ב
ופרש המפרש מהו נחמל היין שהיו מונח להל"ה הם ירכים על השם
וא"כ המצב בהקדש יש לו יורב דא להפסיד כ יוכל מו אהב
על ל הלא והי לו יורב הפסד מאד יכונן א"כ אם יקדימו ל
השם והיין כיון שהיא בעל חמירה וכל להטיב מו להרע ולכן
א"כ לא נכד נחמל נחמל ממנו המכר בשם שמו הקדש מוכר
ד"א משה פלוגה נחמל הלא מוכר משה פלוגה ממנו מקדש את
המורה ומקדש המורה שמו שמו המורה משה לפיכך
ממנו נ"ל לפיכך בירק משה לא עשן קל דהיי"ה המורה מו
מקיים פולס לא עשן קל ולא לירק ששען שמו כיון שטוב לא
נכד, מ"כ אם יוכן לירק על השם רק בדכר לילה וא"כ
לפיכך בירק לא עשן קל ולא ששען שמו כ"ל, והנפ דקול הדבר
במור הנהיג מפרש"ה שם בשמו היורב גיעלה הקדש מו על
ליברא מוכר, ובמור טב לא נכד ע"ה משה שרנ"ל, ו"ל כ במור
יש שם נחמל בדכר כ א"כ שמו הם ירכים מהשם מ"ה
א"כ א"כ אם יעבור יש נחמל וימור, בשל א"כ השם אם
עולה

עולה מלכה עומדת לידו ולא יחזק מן אשכולם וקם ש עזר ושרה
 ימנה ע"ז. דהנה הנשמה שיש לה חלק מלקי ממשל והיא ממנה
 כסא כבוד ממנו עוקב בניהולה בצד העולם למען תבנה אלהים
 הבא מידו כסה. ולא נמנה שמה מנפאם דכסיפה, ומ"ז בניהול המצב
 הוא רק עבוד ליקויים הדלין רק במשגל שנכח לא טוב לו היותו
 מצובק המסונים ע"ז הוא מודה על ה"ל מכל עיקר
 בניהול המצב היותו רק ליקויים העלה ובהם נבין ענין טעם לב
 מלכה בהאי עולם איכא והיינו לו המפונקש לשכבות מיו
 משלמה מלא לבסוף, והיינו כ במחמה על ה"ל מלין עוללין
 הרבה בזה העולם, ככת מורה זקנות ומחמת בני וכמה וכמה
 עוללין. כיון שה"ל היותו דבר הנורא ממש יתפא המצב בהכרח
 בזה העולם לכ העשייתו רק בעבור יאכל ויצא נפשו לוא
 הבא, ואפיכך מיו משלמה מלא שמה ובהם נבין הענין
 ה מניח קדוה מלכה ודעה ממי שמיו מלכה ודעה כיון שמלכה ודעה
 בכי מיו שמה ד' למען יספור ויטלט ליוס הבא ונפשו יבא
 אל מקומה בלשם ומשכא למה פניו תנונה ע"ז קדוה הוא ממי
 לא שמה ד' ע"ז הוא להעבור שפשו מיו כ' קדוה ומיו נאמנה
 במעלה העליונה ואפיכך לא מלכות פניה ואל מקומה
 עשיית מלכות הרבה, ובעיקר שני טעמי ה"ל
 נבליים ל' צדיק כמנע יפכה במנע בלבנון וק' מלכות בבית ד'
 במעלות מלוקה וק' עזר יצאון בליבה וק' להקיד כי יגד ד' צדי
 וק' והק' דכסה ^{תענית} אמר נאמנ נאמנ נאמנ מכל גב' מלא שמה נאמנ
 מלכות פיכח מלא צדיק כ' ממי ממי ממי ממי ממי ממי ממי ממי
 וכל מל מנע וכל עין פנה וק' כש' ד' וביאור לבחינו
 צדיק כמנע יפכה והיינו שנישא פיכח שמה המלכות וכמנע לבנון
 יקנה והיינו שגזעו מליח והיינו מלא עולה מן עברה היות גזעו מליח
 ויכל למנוק העין ולהשיב מנע לבחילה. הכי לן טעם ה"ל וק' ממי
 מלכות בבית ד' וק' יבוע עולם הבא נקרא בית ועליו נקרא

המדבר על המלך בן ברנש המלך, כיון שקראו ישיאל את
 המלכה ונקראו בהם המלכות והיו כיון לעי' המלכה יולל לשאור מעשיה
 ואלו בזה בעצמו, ולפיכך נקראו יום הקדש את פיהם ואלו
 הביאו ספר יומין שלם, והיו אלם לא מכלל אדם לקרא את המלכה,
 כיון שאין להם יום ולכן פסולת אדם וכל
 ואי"ם הדורש פסולת בזה ה"ל דקדוה מלכה ועל שם שמינו מלכה
 ועל שם המלך ה' מלכה בן עקש' על הקדש' לזכור את שם
 לפיכך הדבר להם מורה ומלכות והיו שהמפוסט הקדש לפני אדם
 מלכה לז' הדורש ית' מלכות באלו אלם הפל' מלכה מלכות לשלם
 כיון שאלף בלתי קדוה מלך ה' מקי"ח' אלה יי' נאמ' קדו
 מלכה ועל שם שמינו מלכה וכל' יל' שפי' עלו למען נה'
 מלכים ועל שם, ועל המלכה נל' הקדש' לזכור את שם ישיאל לפיכך
 הדבר להם מורה ומלכות והיו מלך מלכות באלו אלם בלתי
 לז' היו מקי"ח' הדבר לז' למען נה' זכאי וקדוה מלכה
 ועל שם שמינו מלכה וכל' ובפיכך בזה המלך
 דוקדוק' כונת אברהם' לז' מלכה

ישל' ע' דברא ד' בהמאמו קרימאוו בהיוול קרוב יעצוב עש
דרכו יאמ' מאן מושבותו וישוב אל ד' ויכמאוו ואל מלוקי
כ' יבבה אלמ' , הפ' הדועו ד' אמדו מקמא צה בזה י' ע'
על'י' מ'ה' ועד יו"ל הן המה ימי סליחה להמליכ' למי' מ'ש' כ'סר
קקמאוו יצ' אל' ביני' ; וברבי' להבין כ'ל' וס'מ' הלשון לאינו
מבומאוי בפסטור כמ'ש' הוא ע'ין מ'ה'י' נאמ'יק' בפקדוקים הפ'
ע'ינו מקובצ' להמליכ' מממ' הש' ע'ה' ט'ז' מ'כו' מ'ה' מוקע'ין וכ'ל' מ'מ'
מ'ה' מוקע'ין ומ'ידי'ן כ'ה'ן יו'ה'י' ומוקע'י' מ'ידי' כ'ה'ן עומדי' כ'בי' לעצמ'
כ'ש'ן כ'ה'דין קש' הש' ומ'ג'ל' מ'ה' ה'י' ע'מ'ב'ש' הש'ן וכ'י' כ'מ'מ'
י'עצ'דה הש'ן מ'מ'ק' עומד' למש'ין ע'ינו כ'ל' יום ונ'מ'ל' מ'מ'מ'ס' בינ'ל'מ'
הבימ'ו ה'מ'ע' ל'מ' נ'ק' כ'ט' ד'כ'כ'ע' ע'ם' ד'כ'ס' כ'מ'י' מ'מ'ז'ן השומע'
ואב'מ' לו' מ'מ'ן יצ' ע'ין ה'מ'ע'נ'כ'ל' ד'כ'כ' ה'מ'ע'בה כ' י'ש'ר' כ'ד'כ'
הנ'ל'י' והמקובל' אפ'נו יו"ל' וי'ק'ל' כ'ל'ש' מ'ש'ק'ל' ע'יו'מ' ה'ט'וב כ'
ט'וב הוא ש'מ' מ'ל' ל'ב' מ'ין כ'ו' ע'פ'ל' כ' ע'ז' יצ'וב' ל' כ'ל' מ'י'ש'
וב'מ'מ'כ'י'ס' י'ב'כ' ע'ש'ל' ^{מ'מ'מ'} כ'י' מ'ין ^{מ'מ'מ'} ל'ב'יק' מ'מ'כ'ל' מ'ש' י'ע'ש' ט'וב מ'ל'
י'מ'מ'ל' ^{כ'מ'מ'} וכ'כ' מ'ל' מ'מ'ורה כ'מ' א'ה'י'ן כ' מ'ין מ'ש' מ'פ'ק'י' כ'ט'וב א'ע'ל'ו'
ש'מ' כ'ל' ל'ב' מ'מ'ן ע'מ' כ'י' כ'מ'ל' י'מ'מ'ל' כ'י'מ'ע' מ'מ'מ'ת' מ'ל'מ'ו'
מ'ש' ל'מ' י'נ'ל' א'פ'ינו וב'מ'מ'ר' מ'כ'ל' יצ' מ'מ'מ' , כ' מ'ל' כ'י'ע'ל'ו' מ'ש'
ה'מ' כ'ע'מ' כ'ה'מ'ל'ט' ק'מ' מ'ל'כ' ע'ש'יו'מ'ס' וה'מ' נ'כ'ב'י'ס' ונ'כ'מ'י'ס' א'ע'ין ע'מ'ל'ו'
מ'ש' ע'מ'כ' י'ה'י' נ'ק'ל' כ'ע'ינו א'ש'וב' ע'ינו כ'ל'בו' וי'עצ'וב' מ'מ' ד'כ'כ' ה'כ'
ה'כ' , מ'ל' ע'מ'כ'ה' ק'ש' , ה'י'ש' א'ש'וב' ע'ינו ע'ש'יו'מ' ה'ט'וב מ'ש' ל'מ' ש'מ'
ע'ש'ל'ו' ול'ע'ר'ע'ת' מ'מ'מ'ר' נ'כ'ב'יק' כ'ו' ל'מ' יצ'ע' ד'כ'כ' מ'ין ע'ל'וב' , כ'
י'מ'ל'יק' ל'בו' ל'מ'מ' ט'וב ח'ל'ק'י' ה'מ'י'ס' ה'נ'ע' מ'כ'ו'ש' ו'ש'מ' כ'ע'מ'כ'מ'ת' מ'כ'ל'
ומ'כ'ה' ו'ג'מ'ל' כ'ל' ה'יו'מ' יו'ש'ב' כ'מ'ע'ע'י'ר' ול'כ'ס'ק' מ'ל' ה'ש'ל'ה' ל'מ' י'ה'י'
מ'ל' מ'י'מ'ה'ו' כ'י' ה'א'ש'מ'ר' מ'מ'מ'ו' ע'מ'מ'ה' ד'כ'כ' כ'מ'י' מ'ש' א'כ'מ'ע'
מ'מ'מ'ת' מ'י'ל'מ'י'ל' וכ'מ'ש'ר' ה'מ'ה' מ'מ'מ'ל' מ'כ'מ'י'ע'ן ה'ק' מ'י'מ'ל'י' מ'ש'
מ'ע'ש'ל'ו' ו'כ'כ'כ' מ'מ'מ' מ'מ'מ'ה' פ'ן י'ש' כ'כ'מ' ל'י'ש' פ'כ'ה' ו'ק'ל' וה'מ'כ'כ'יק'
כ'ל'ק'בו' ו'ק'ל' ש'ל'מ' י'ה'י' א'י' כ'י' ה'ש'נ'יו'ר' ו'ק'ל' ל'מ'מ'ן ס'פ'ר' ה'כ'ו'ה' מ'מ'
ה'ע'מ'מ'ה'

[illegible]

ופיהם. ואלו האמוראים היו צריכים להבין ולומר כי לא כל הנוצרים
 אלא אלו אשר הם יבאו ויטלו^{בדלות} כי בקל יוכלו לדמות אל בני ואלו
 לא יהיו ביצו ואם לא יעשו עבם אין ביצו עבירה רק שלא יעשה
 מצוה ואף אם ידמה בעצמו לעבד אלו ואם יעשה ביצו מצוה.
 ואלו יבאו אל נפש כי אם לא יעשה לא יעבדו על כלל ואיננו
 מיהא דמי פן אין זה צדק השר ואז יפול ממנו רמ' לבינה עניקוה
 ואמר נמצא דברי בן אבקהלוי ונא לנפשו מהפך דבר ואם מצוה
 פן אין זה המקום ואין זה הענין ונא לדעת כלל דהנהגה האמורה (האמורה)
 אבל אומר דם לאמורא קאי ואם אמרנו דבריו, והכללם בהם מהו
 נבדק ונפיק כל אשר בשם דם יבוא אל שם יהי נמצא
 אלא דבריו אמר דבר זה אמר דם לאמורא קאי ולא שמו נפשי
 בפני עצמם אמר המצוה כי יבא פן אמר ואין זה המקום
 לעבד אלו ואם אמר אמר אמר דבריו, כי הנהגה האמורה
 אמר דבריו ולא אמר אמר [והנהגה נפשי על עבדות האלו השם
 הוא אמר] וכן אמר לא אמר אמר אמר לא יהי לבינה מצוה אמר
 אין ביצו עבירה אם לא יעשו. ואם אמרנו יבא פן
 ברע הוא ואם אמרנו על דבריו וכן אמר שלא לעשות וכן
 היה המצוה האמורה לעבדים כאלו צריכים ענין רבא אי לענין
 דבריו וקדו טהור לסקול המצוה אמר ואין, אמר זה
 המישל שכלל היפך שפורה רמז ואלו אמר יהי נקרה לל' פנים
 ופיר דם ויבא על הכל שהוא מצוה ודבר הנעשה לעשות
 כה וכה כי נמצא דבריו אמר אמר^{והנהגה} ענין אמר אמר הטוב ופיר
 המצוה ונפיל הענין לבי וקד' כי לבי וסמך ויבא אל
 דבר דם טוב הוא והוא אמר אמר ספור הכנה אמר המצוה לבינו
 אמר אמר טובים כלם כזה, ואלו אמר אמר אמר כן יבא לבינו
 אמר על המצוה דמי ההם בהפך אמר אמר אמר
 טובים כי עשה אמר אמר טובים ואם המישל אמר נמצא
 בקל לא יבא וקד' כי אמר נמצא דבריו אמר אמר, ולא
 אמר

יצאו ללכת הנהגות והטובות מיני בהמות אשר לא ער יפה כוונת אלה
 אין זה אלא אפי' המים שדרכו ב"ה ובתוכו כל הימים יום ויבין
 מוכחות וזה המים יולד אפי' כל ער מה מעשיו, וזהו שמוצא דוד
 המטה מעמי המים וק' מה אמר הק' בעל כסדים ובדבק מלכים וק' כל
 המכות ד' מפל', והיין שקמוצו מעמי המים מעב לא פלך בעל כסדים
 אף לאסן הטוב שמוצא בער יצא לבין אלה אשר השם ומעבדו אלא
 יקום ברפא אעליו ככה, ומלכיו אמר לא יעלע ויהי מלך ואל תעלה
 כי סן יכלו בקל במלך בארץ, אלא והיין זה המים מעב המכות
 ד' מפל' ויהיה זה יומם ויליה יום ויבין מוכחות זה המים יולד
 עשו כי ילכו בטל ויהטו המכות כי פלך בדבק הטוב המכות
 הוא כל הממונים, אלא ממנו כי מוצא מלך המלך המלך לעלה אמר
 המקרא לטוב ומה מעב נשמה אכזה נשמה נפשו אף מקום בה ונשכח
 בטל ונפיל נא כל עשיונו לטוב כל לה וכל נפיל בלי שום כוונת
 זכה, ולכן ביום בפין והנורא כי יפקוד מעשיו כל השם ממנו כי מוצא
 השמים נא אמר דרכו לעלה אמר פחד בהמלך, וקם אל הטוב נשים
 בלך אלע על עשיו המלכות זכור הם, ובזה נבין ממנו מוקשה ב"ה ה
 מצינו לפניך ^{כ"ה} כי מוק אישאל הוא ^{כ"ה} מין ^{כ"ה} אלא אישאל אמר מין
 אל מלפני אל יעקב א"כ אמר כי מוק אישאל הוא אמר אישאל נפשו
 ומה לבין בדבק מסדא ומה נה מסדא אלק וליבוק אלק נכס מביה
 לבין שנה מלפני וק' מה אמר אמר מונח ערעל איקם אלא אמר, וא"כ
 מקמי דליפוש מבין אף, וטובא ש לקולות בה, מוצא מליך מוכח
 ממלפני אל יעקב שמו מלפני אמר ^{כ"ה} אלא כתיב אל יעקב ואברהם
 וכל אמר ואל אמר, ומלך שמוצא דקרא נפוש כיון שכבר כתיב
 מק ליבוק א"כ מלי מקשה אמר א"כ אמר מק אישאל, אמר דמקשה
 אמר ומלפני אמר מונח ערעל והוא נק על אמר זה מסדא אמר
 וליבוק אמר ה הדי מקמי דליפוש מבין אף ^{כ"ה} פנ"ה בלבי ענין
 ליבוק הכי קמוצו הטעם נק על אלק וליבוק ואל אישאל וא"כ נשאר
 א"כ הקנאי ונחלם טעמא, אף פנ"ה לבכיו יתכן והלך אל אמר
 הפאשון

המלשון להענין בענין עינינו השטן בתקיעת אילנה ומעומד כ' כ"ו
המלשון באה לזכור אל ג' אל הטובות שאלה אמר טובים הם
למען לא יאמרו הם עובדי דבך ואל כלם יבא ד' המלשון עמ' עמ'
עמ', והנה זאת ידענו לשטן תקיעת לופט הוא לשוב אל ד' בא"מ (מלא ג')
א' יתקע לופט בעיני וסמ' לא יורדו, והנה ד' יתקע רחם מלך
הנביא עמ' קדש לתקוע ב' פעמים ס"א אילנה וס"א מעמ' , הבין דבך
להוא לומר אל ב' עניני המלכות לזכור לשוב אליו אל מעשים הנעשים
לפני נעים מצד מעשיהם בהמשך , והוא נעם קדש , וזאת הוא מכין
בתקיעת מעמ' לעצמה הוא לומר אל דבך קשה שהיא במעמ' קשה
[וכאן נבא] גם מצד מעשיו גם מצד מעשיו , מפ' אל הטובות
שאלה במעלה דבך והוא מכין לתקיעת אילנה שילבה היא נכב כ'
היא קלה מן המעלות להמאמר הוא נק' אל המעלה למעשים טובים לה'
לא במכין הטוב , וזהו שש' מפני זה תקיעת אילנה קודם לומר
תשובה זו מקודם , היא מצד הסברא לזכור לשוב לעצמה את הנע
תורה , וזהו שהשיבו לו כהן כפי אשרב השטן ויבאנו כ' במעמ'
השטן הוא המלשון המשיג ^{כ"ה} ^{כ"ה} ודע מלכות לה ב' מעמ' , ומצ'
למלא עינו ילפוט א"ל אמר כוונה מעשי ק"ל כ' טובים הם למעשיהם
יחליטם לטוב כ' לא ידע לבו בזה הוא אמר ^{כ"ה} ^{כ"ה} מלכות מעשיו
או מלשון אדני לזכור , ולכן הלך ברוב כוונתו בדומה
למלשון ביום פזין והנכח תורה דין הוא אל אלו מעשי ה"א
הטובים ואנחנו נענו בתשובה לשוב לעצמה את המעלות
הנכונות מאד לזכור , והשטן במעמ' כ' אל המעשים נעים ע"פ אל
ב' המלשון אמר ואל הטובות הוא בן ומלכות אומר
אז נסתם טעמו ואינו יודע מה זה ועומד כאן דומה ולכן
לא יוכל להשטין אל המעשים נעים שיהא עמם בהשקין א"ל ,
זהו כוונת עובדי השטן לזכור ובמאמר זהו המעלה הנכונה
בעצמ' כ' ילוב ויחמיר אל המעשים נעים שאלה ויקהל ע"ל
לעלות א"ל לזכור לקהל ליעלה א"ל כלם אלם ב' לזכור כוונה
מיטעו

מקומו במוצאי שופר והוא אומנם כבודו רב וכלל כל אלה וצדק
 ב"ה, וקצת כן מק' לביאור הוא וה"ל יסודו הוא מצדקת גדולה
 אלה הטוב נקרא שמו ואלו יבא במשפט שמו על אשלי הטוב האין
 הוא וזאת היא הממשלה לבין וממ"כ משפט אלה יצדק וה"ל על ב"ה
 הפחות ענין שמים אלה טוב יפין שמו על רשעים על פניהם ופ"ה
 ומהלך נבא ה"ה כן מק' לביאור אלה קצת מין כי אלה יסוד
 אלה מין כן בפין הזה מין אלה חלק בה כן שמים נבונים על
 אלה הטוב אלה על שית פחד בהלל, אלה קצת משפט אלה יצדק,
 וה"ל שם דין כה שמו מן הקצת לנבונים, ובין לנבונים
 כה"ל זה שית לבין אלה יפין גם אומם חלק שית אלה
 אלה כן מק' לביאור וה"ל שמו על ההקצת באומם אלה אלה
 אלה. לביאור נכ"ה חלק לבין ב"ה על שית הטוב יסוד
 אשלי הטוב ועיקר יסוד חלק בפין נבונים על אשלים
 טובים. לכן נבא שפיר לא"ה לביאור אלה הם קצתין כן העיקר
 דין הוא כן אלה ומה נבונים אלה בשפטן אלה יצדק וה"ה
 נבא על אשלים הכדים נבונים אלה ק"ה חלק, וא"ה לביאור
 אלה הם קצתין כן העיקר דין בהכח על אשלים טובים אשלים
 ערבות השטן והטוב אלה אשלים והלכות יהי רצון ב"ה, וכן
 ה"ה דפתיק הש"ה מין כן על חלק וצדק וצדק אלה הש"ה שפיר.
 והנה אומם אשלים כה"ה ש לכן לביאור אלה אשלים הקצת
 אלה מין אלה, כן אלה שמו דין אומם על חלק אלה
 והוא אלה דין ק"ה אלה שמים אלה שם לבין אשלים
 כלהם מין יוצאין אשלים אלה, וכאן שמים דין אלה
 נק' אפי אשלים אלה [ונבא אלה שם אלה אשלים אלה
 אומם דין אומם נק' אפי אשלים כן הם חלק ופי השמים
 ולביאור מין חלק בהפחות אומם אשלים, לכן אומם
 חלק אשלים דין לבין והוא יוצא אשלים אשלים וכן
 אשלים אשלים אלה אלה אלה אשלים אשלים אשלים,
 וכן

[illegible]

[illegible]

כ

[illegible]

אפילו בקב"י לוה

ה' דברי החכמים נחמסים

10/10/1911

ב"ה שלמה יהודה וטאליון
אח"י 11 ס' 2
בג"ד, חלפת ופד'.

[Handwritten notes]

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 10

כאשר נחמד

בפירות רלו וסין וטאן
מחלת

Figure 6. The effect of the number of iterations on the accuracy of the proposed algorithm. The figure shows two plots side-by-side. The left plot shows the accuracy of the proposed algorithm (in %) versus the number of iterations (from 0 to 100). The right plot shows the accuracy of the proposed algorithm (in %) versus the number of iterations (from 0 to 100).

המאמר עליו נדפס? ואחרי שכל המאמר שאלו
בדבריו ואגב אמר נדפס? עליו אמרנו בקראן פניו
ויקראו דוד את הקינה הזאת על שאלו וגד' הימים הבאים הוא כי קנה
יש בה שני גדלות מלין קינה כשאלו וכל' ואמרנו וגד' נדפס קינה
ובן הבנה ועוד הוא מקצת קן צפון. וכן כשג ישיב קן. והנה
עולה שניו כקן צפון כי כל הבשר ואף האדם אם לא שבע
ביתו בפועל דו ואפי' המושג עליהם אם לא יאמרו בית לא בפועל
כפול כי יש הרבה חלקים בבית שונים מעין אחרת/אחרת שיש
ואין וברזל ודברים אחרים ואם שאלו בענינים שונים אחרים
אזכור אלה הלכות הוא לבדו נדפס לא בית בפועל כפול ועוד שני
עולה. כי עולה יש שאלו עולה ע' זכות אבות וכאשר בקרא
אמין יבדו ימים וגד' האצורה אשר נשבעת אברהם וגד' וכן
הרבה פסוקי כולל בהם אז ע' סיבות אחרות אפי' כמקור
אמר ונאם המכנים הרמב"ם בקיצור אומר כי יש לבנות בית
גדול כפי שיהי אף צדיק א' אשר יעבדו במאה שנים אחר וילמד
ויש' בהליכתו שנים רבות ל' זה בני להבית אשר בה זה
לא העבדו ולא בזכותו כל אחרות סיבה הנחמקה בלעז אלה
עולה אם רק אחרות זכות לבד אשר סגל בעולה הוא הבית
אשר בה לא שם המעט והעלה והנחמקה הן האה קורותיו והנחמקה
עליו ואמר לו זה הבית וכא' ד' שאלו בע' ימים בשבת
כ' אפי' שאלו הנחמקה הן עולה לעלה קודם אף סיבות אחרות
וגד' אחרות יבדו ונחמקה רק ע' אשר יבדו בני עולה הוא האחרות
צפון ועד י' אשר כיון מבני המקראים נפס הצדיק צפון וכן
במאמר אמר עולה הקדש אשר צדיק כפויים אף
ועד דוד ויקראו כל שבין קנה שאלו בהם גופה אשר יש
לקרא שני כל אחרות האמות דבר אשר אחרות שאלו
אם טוב עשה בתוך אמות דבר אשר קן שאלו בעולה שאלו
הוא ויתרונם אלוים דוד בעולה ונחמקה געגוע שאלו י' קראת
אמר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

עולה בליל ארבע נרות, כי כל מה שנעשה ואמר המושב כל מי לא סלח
את הכל בחוק וביחוד מפורש ובמורל בנחם משה, ורקל ומוסד את בידיהם
הוא, ומה הדבר ומה הדבר, שמה להחליף או להחליף להקדים או לאמר את הדבר
ביד המוסד, ולכל המעשה, ובהן טוב אצל יבנה ואלו אפי' מעשי יסוק
לעולם או למאור יצין חקו וקלמה דברך יראה כל נכח נראה, להפלות
מורם יחד בלילה את המעשה במלך אלו בדבר המלך והנציח הסתר אפס
באשון כל ואנוק, וכוונת לא אנוק, שם דברי הנביא שמה נע לא יקונק
ומהו במלכות יצין ומה יכל לבד במלך אפס והסכיון המוקדים
להבונה העולם מקיים, בטבע נאמר קיים, ואלו יתכן שמה עיצו אן
היה ועין מעלים, מלך שהוא מקומו של עולם, ומאמר מלכים ושנים שהמלך
לא היה מלך הכים ומאמר לך שנים ומלכים ביד ד' נראה לעין להם בשם
אנשים ומלך אמרם אנו נהפכים מלך אפי' בער שישל שמה.
ובד' נפקדים על כל מעלה ומהי להם הקהל והעולם כי
רק הם לבד נהפכים ביד, והמעלה בעולם פועל ויכבד ועלה, ומלך
אם עולם המעלה בהם בעצמם את מעש נאם לא יושב כי
אין דברי להטיה, כי ביד המלך לבד, ומעלה וקוק בו, ומלך מעלה
לא הפך מלך מעלה פך במלך לא היה במלך שמה נאם ומלך ומלך
בפסל מלך עולם לא סבל ומלך קול לך אהב להם במלך שבר ומלך
במלך העיר ביד עולם בקינות שישב במלך מעלה המלך עולם כב
לפסל של הקהל סניף כופאף כי שם פקדון הוא נפסל
הייקרה ולעם ומוסד מעש מלך דברם מעלה נפסל לקדמה לא
הם על בער למען מעלות, לא יסוד מלך מקום עבודה פנה ומלך
לה מעלה טובה בעדן קנה גם בשבן להטל יטלן ופסל המעלה
לעם תכלן, ומלך הקיזר פכאן ומלך ימים על מי מלך יוסף
ולמלך עולם לא יוסף מלך נפסל ואת כל מעש כוסף, גם מלך
הקידרין עיניו מלך מלך, נאם עולם לא המלך לה
למה הנשברה והמלך עולם קדול במלך ואלו בן וימים נפסל
הנזכר המעלה, ונפסל הקדמון פניו סין ששפניו נאם ומלך ומלך
נאם

קדמי' חבור והקראן פנים כופא'ל שאלה חמשה חמשה בור
 המאכל' על חלה והשנים ינוח על זכרו מפי חמשה ומצב הקמח'ה
 ונאמר ~~אמר~~

צוה ליה מנה פכאילא

בפ"ק ד'ה' ש"א' אברהם אלה ומוקדשן בשופר לא אלה אלה הקד"ה ומוקדשן אלה
בשופר לא אלה כד' שמענו לבם עקדו יצחק בן אברהם ואלה אלה
אלה כאלו עקדו עזאב אלה .

באמאני פזח רבו עמאלון אליו בִּסָּר בצנען ש'ם הקולצוים אכח פנים מוצלח

המאן לבין ב"ר. ונקדים מאמרם שמואל בקובץ אקס להע"ט עמודים
 • אין צדקה וכלים לעמוד בעל עקדה בר' רש"י פירוש ע"פ צמח ואנ' מנהג

בצב"ו להקדמה יומב וואוויק ~~בצב"ו~~ קל"ז יומב שמו"ה

יגע ברופא שטיין ברופא משה' שטיין משה' שטיין

אשר לא יקרא הקדמות ואלו המוסאמא אשר ע"י צידה ופולחן

וּמִכֵּן עֲמִידָה לְגַמְלֵי הַצִּדִּיק בְּאֵיחָהּ וְהַצִּדִּיק הַיָּשָׁר, וְאִבְרָהָם בְּקִמְיָהּ

ה'כ"ח א' אלול ע' מצבת פתום וה' ב' הניח ל' המוצא של כ"ח

יום ארבע כסלו ואנימו חמור 20/10/18 וכו' מהמחנה היום 15/10/18

אז השמחה נשכחה לקראת בקולו של הרשע אשר יאמר לה נחמה

יחל תיכא קר נא 3/8 הי"מ המב/ס"מ יאנ יצ"מ עב"נ אב"ר

וה"ש לשם העצמות וצדו וחי בטוב והואק לו הרומא לבכר

אויסגוהט ער אים דאס פאטער און ער האט אים געזאגט

שבעת המים הוא ל"ח ג"ב קלנא בקול

אם תמלאה לך עמלתי גם תבוסה אין לך ביק לך לקחת נק

מורי נפסק מל אמר ז"ל מעט מעט מורק מעט יין ובערב שלשת ימים

וְלֹא עָלְמָנוּם וְלִי מִן סֵף לְעֹלָם לֹא אֲנִי וְהֵן צִיָּב לֵךְ

הא בקרים מאמרבי חמלה ל פיור ממל המלה בלעם להבלימ בא

לשמוע ^מהפיו אצונו, והנה אמר אצוה ימים נס א מ"ב של א

מאחורי הבידול של זה שהיה לנו לבקרו ~~הוא~~ גר' במלוי של מוסר

וקניא ג"כ אלוט הכוסים כי יאה להיטב לביאור במילה צפ אורקא.

והכלוא כ' במ' ולוקח כ"י המצודה ואני ממת זכור של מלך

ורואה מצבת המוס הוא ש"ח אצ קומט פניו וז'אנ אהבו ופגימו

בסוף להנחות על הארץ ומה אי נכר ארצות סמי נאמרה להנחות

הנה

[illegible]

1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329

[illegible]

1845

אמין נסעו לבינו אל הדבר הוא מאד וכן נעלה ויהי הנסעם, בל
אלון סוכו לבית מנחם וטרסור אל ~~דוד שמואל ונחמן אל חנה~~
~~ובל מנחם לבית אל~~ ויהי בהללם מאד ^{סוכו} אלון וקמו להם
ודם מיומם והי' עוד במחממה מנחם וטרסור אלון וצמח להללם
להביא בקבוק ל' ^{כ"ה} והנה ^{כ"ה} שמואל נפשו לא לא שמע רק מעט
והללם בל פסם כוס לשונם והקמלם הם להללם אמר'ם
ושמו לבנו עד שנלמד ^{מאד} ~~הדבר~~ ואז אמר לו שמואל שר בכוחו
אז שר צמח העינה לעסוק ^{במסכת} ~~צמח~~ אל אשתו ^{ל'סן} הללם
נלמדם בגבורה בליל מאד ^{אין} ~~ל'סן~~ ^{כ"ה} עד וקם מאמר ופנים המחממה
אלו הדבר וגם עוד דברים קטנים שפנים ^{מחממה} בהללם ל'סן
הפנים אל הללם וקמו מלון בינו וצמח הכסף להי' לו בהללם
מלון ^{היפ'ס'ס} ~~מלון~~ ואלק לנל ^{היפ'ס'ס} לשם אלל ספ'ס נעקמו מן
הנל ל'סן וילד הספ'ס נעוד אעט והלל ביפו וילל ל'סן
וכבר מללם בעפר ל'סן כולל מערה וילד בל לבו ונעלה
בע"ר גמול. הללם הזה בהקל'ו ולא אלל מלון במלון מה
לו ל'סן נעלה. נולד המחממה בדבר ועוד דברים קטנים
אל הללם ומלון ל'סן הפי מלון בדוקו ^{מלון} אינל לו להקל'ו קללל וילל
~~במללם~~ ^{הללם} ואלק ל'סן וילל בהללם ^{הללם} כדבר הקוים
וילל גם מלון הללם ל'סן ^{ל'סן} ~~כ"ה~~ ^{ל'סן} הפי מלון ל'סן
והללם לא יעלה דבר בעלם לעינן מלון ל'סן כי פי ל'סן
ל'סן ל'סן ואלק ג"כ ל'סן וילל בהללם ^{הללם} ~~כ"ה~~ ^{ל'סן}
ל'סן מלון וילל ל'סן מלון עד כלל הללם וכלל מלון
לא כמל ל'סן מלון וילל ^{ל'סן} ~~כ"ה~~ ^{ל'סן} ל'סן לו ילל מלון
ולל גם אל לבן כלל ל'סן דבר ^{ל'סן} ~~כ"ה~~ ^{ל'סן} ל'סן ובהקל'ו מלון
מלון מלון ל'סן דבר נע מלון ל'סן נק בהללם ל'סן הילל
וילל מלון מלון ל'סן הילל ל'סן ^{ל'סן} ~~כ"ה~~ ^{ל'סן} דבר הילל
והיללם עם כל הללם והיללם מלון ^{ל'סן} ~~כ"ה~~ ^{ל'סן} ל'סן
דבר הללם כי מלון ל'סן בעיניהם וילל מלון הילל
הילל

[illegible]

[אברהם יש יקלר הכתוב הנדפס לאמרת ד צופה. כ אתם תאור שי
 הא' תמוס דכל אמרת ד צופה תגן הוא אל החלום קו, והפי הוא כ
 אפ כ ידעתי כ חטאת אמר ד כל יגיד חלבי הייל שדו תלובה מאפכה
 ב"ה ידעתי חלבי פי יכולת כחל כ ש מלה ותורה אור, וד"כ אמר כ בק ארץ
 ואמר הא' תמוס דכל שהוא תמוס תמוס אינו מקל לו חסדן מדינות ולא מתפלל
 תמוס כ הוא תגן אל החלום קו והגן
 ש"ס

[illegible]

[Handwritten text, likely a letter or document, written in a cursive script.]

[illegible]

החברות/

HP

[illegible]

[illegible]

5/3/11

[illegible]

٢٠

הנהגת משרד הפנים

[illegible][illegible]

~~(1) The first part of the report is devoted to a discussion of the~~

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

12

1. *הנהגות*
 2. *הנהגות*
 3. *הנהגות*
 4. *הנהגות*
 5. *הנהגות*
 6. *הנהגות*
 7. *הנהגות*
 8. *הנהגות*
 9. *הנהגות*
 10. *הנהגות*
 11. *הנהגות*
 12. *הנהגות*
 13. *הנהגות*
 14. *הנהגות*
 15. *הנהגות*
 16. *הנהגות*
 17. *הנהגות*
 18. *הנהגות*
 19. *הנהגות*
 20. *הנהגות*
 21. *הנהגות*
 22. *הנהגות*
 23. *הנהגות*
 24. *הנהגות*
 25. *הנהגות*
 26. *הנהגות*
 27. *הנהגות*
 28. *הנהגות*
 29. *הנהגות*
 30. *הנהגות*
 31. *הנהגות*
 32. *הנהגות*
 33. *הנהגות*
 34. *הנהגות*
 35. *הנהגות*
 36. *הנהגות*
 37. *הנהגות*
 38. *הנהגות*
 39. *הנהגות*
 40. *הנהגות*
 41. *הנהגות*
 42. *הנהגות*
 43. *הנהגות*
 44. *הנהגות*
 45. *הנהגות*
 46. *הנהגות*
 47. *הנהגות*
 48. *הנהגות*
 49. *הנהגות*
 50. *הנהגות*
 51. *הנהגות*
 52. *הנהגות*
 53. *הנהגות*
 54. *הנהגות*
 55. *הנהגות*
 56. *הנהגות*
 57. *הנהגות*
 58. *הנהגות*
 59. *הנהגות*
 60. *הנהגות*
 61. *הנהגות*
 62. *הנהגות*
 63. *הנהגות*
 64. *הנהגות*
 65. *הנהגות*
 66. *הנהגות*
 67. *הנהגות*
 68. *הנהגות*
 69. *הנהגות*
 70. *הנהגות*
 71. *הנהגות*
 72. *הנהגות*
 73. *הנהגות*
 74. *הנהגות*
 75. *הנהגות*
 76. *הנהגות*
 77. *הנהגות*
 78. *הנהגות*
 79. *הנהגות*
 80. *הנהגות*
 81. *הנהגות*
 82. *הנהגות*
 83. *הנהגות*
 84. *הנהגות*
 85. *הנהגות*
 86. *הנהגות*
 87. *הנהגות*
 88. *הנהגות*
 89. *הנהגות*
 90. *הנהגות*
 91. *הנהגות*
 92. *הנהגות*
 93. *הנהגות*
 94. *הנהגות*
 95. *הנהגות*
 96. *הנהגות*
 97. *הנהגות*
 98. *הנהגות*
 99. *הנהגות*
 100. *הנהגות*

כח אחרת ~~היא~~^{למה} ~~מאד~~^{בקרן} כח ~~זהו~~^{ג' נזק} רק בלא דגל ~~הוא~~^{פ' לא חסדי ליבינו כלפי}

[illegible]

היום הפסח וע"כ חתנים בלתיים למאד יעקב מאמר חתן עם חתן יעקב
~~פי' א' ב' חתן יעקב יעקב חתן יעקב יעקב חתן יעקב~~

~~וְאֵלֶּים אֲדַבֵּר אֲנִי מִן הַשָּׁמַיִם וְהִיטֵל רַגְלִי בַּחֲסִידֵי נֶפֶשׁ
לִקְרֹא עַל הַקֶּדֶץ לְהַטֵּה נַפְשֵׁם לְדַבְּרֵי נֶפֶשׁ וְכִי הִלְבִּיל נַח
זֶה אֲחֵר יִכְלֹל לְהַכִּיחַ כִּי אֵינוֹן אֲדַבֵּר לְנֶפֶשׁ וְהוּא נִכְסֵה לְדַבֵּר עִבְרִית~~

~~אברהם אבינו כן אמר כי זה שם פה להשיב ישיבה דה"ק. לפיכך נברא
בגלותו להשיב דבריו ואלו בגלותו דבר וישיב דבר וישיב דבר וישיב דבר~~

[illegible]

כ. אחרם של צדיקים ^{אבל}~~הוא~~ הוא ^{בגד} ~~הוא~~ הא' כנס להיות ושוקק יורב מצדיקיך ^{אחרי} את סוף הלאו
למה ליה ~~את~~ כנס ושוקק כל צדיק ^{אחרי} אמר אין זכרון ^{אברהם} ~~אליו~~ לא להיט'

צדק יום ויום על שני ימים של כ"ה וע"ז ~~אין חלוא~~ ה' רא"י צדק בדבריו האמת
השני הימים אבן בן איש^{איש} עובד של כק יום א' והלווי תמא

ואל זה לבד כחמא, אף לבהולים אדם אשר נוכח הנהגתו הנפשי (הוא)
~~אף על אדם בעיניו, יחד עם תכונתו אשר בהם לא יכלה~~

~~מבוא ארץ האמא בזה הארץ, ואומרו ע"ה המורה י' ו' ארץ~~
הארץ המורה ארץ ארץ, וקרא, וזוהי ארץ ר"ת ארץ ארץ ארץ

~~אין קען זיך נישט פארשטיין וואס ער האט געוויילט
זאגן און ער האט געזאגט אז ער וויל זיין אייגענער
פארוואנדלט צו אים און ער וויל זיין אייגענער
פארוואנדלט צו אים און ער וויל זיין אייגענער~~

~~ל' ב' ל' ע' , להעביר את כל הרכוש וכל~~

~~הא שאלת אברך רבנות, וזהו הדין~~

[illegible]

~~הבית והקנין והאמנה והכלל בזה המכתב~~

res

[illegible]

[illegible]

והוא יתברך ויהי עמו
לעולם אמן

22

Handwritten notes at the bottom of the page:

ה'תשנ"ב
לוי יצחק בן ישראל
ה'תשנ"ב

[illegible]

וא"ל יוצאין בה יצי סוכה הרי קולות יש בה עמי אומה שהרי הם מקבלים שם
אל הנהיגו וטריסור אל קצם שגבו הוא מעין מעלות קולות שבמלכה והבין
וא"ל בקל לא רצו להאמין להביא אל המעקף פתח ופסין יונב לשפין
הקב"ה לא שסוק בה יבא ויטול שכרה ויאמר א"י שקיימה לפי שכלה
איתן שכר גם להע"ר אל שסבכו ק"ל ויאמר אל שקיימו להב ע"כ אמרו
יחם לא שסוק בה וא"ל הריקשו בפסג והא"ל ויטול גם הם אל
העביכול ^{במלכה פ"ה} א"ל. נשאל מהפנים להאמר א"ל ^{הריב"ה} איתן המלכה
אמרו ויאמר א"ל קן מניין להבטל אמרה יאמר אמר ויעלה ^{הריב"ה} ויעלה אל
שכר הכרעה ^{ב"ה} ופס שמוך שכן. וכל א"ל. והממשק והפוקדונים והמאור
שמוך לא איתן המלכה אמרו כ" אמרו שיתן המלכה עבודה שיכיר
בה הקב"ה נק נחם ללב הבריות בפלגל שפסל בה א"ל
איתן מקפיד ~~בה~~ נק שפסוק העצום ויאמר איתן אמר נק לא
והבטל וכיון שכן נחם שכר להע"ר א"ל העביכול ששלה בפלגל
לעלה אמר נחמי והעביכול לעלה אמר נחמי לעלה פסוק
אמר אמר מן המלכות נעלה לה נחמה א"ל גמילות המלכה וא"ל
יש לעשר שיתאוד העבודה שהיא גם העולה ע"כ כוח יונב אמר משה
המלכות העצום א"ל לה הוא יונב זק וא"ל דיוק הכנה ועבר
נחמה שהיא היות נחמה להנחמה ושכרה יונב גדול ופס ופסין כ"ה
שמוך שכן וכל שפסג איתן דבר נשכר רק הוא מה שהתורה והמלכות
נחמי אמר א"ל העצום ככל הכחמה ~~הוא~~ ^{הוא} א"ל ^{הוא} א"ל
שפסל העצום העולה אמר ~~הוא~~ ^{הוא} א"ל נחמי א"ל להי שכל המאמר
העצום ^{במלכה פ"ה} א"ל עומד איתן ע"כ יכולים אמרו שם ופסל
ד"ל אמר א"ל ד"ל אמר כ" העבימים אמר נחמה אמר להע"ר
אמר ע"כ אמר נחמה, והוא הוא ב"ה המאמר שהתורה בו שמוך אמר
והק"ל בלשון אל אמר, והוא ~~הוא~~ ^{הוא} עקרה נחמה שכל שיתן אמר
כל א"ל אמר ע"כ אמר, ולשון ופסל נחמה לפס ע"כ דבריו
שפסל אמר ופסל אמר זה אמר שמוך אמר ע"כ אמר אמר ע"כ
אמר, ~~א"ל~~ ^{א"ל} דבריו אמר אמר שמוך אמר ע"כ אמר שפסל אמר
להע"ר

[illegible]

[illegible]

10/9/78

2. קד"ה
 דבר קדוש ונשגב אלה היום מן האלה
 ודבר קדוש ונשגב אלה היום מן האלה
 האלה אלוהי מן היום הזה למעלה בבר האלה אלה מן היום
 והיום דיענו הראשון לבית האלה גפלה מן היום

11 29
 519
 610
 019
 579

12.1
 532
 638
 522
 532

11.28
 519
 609

524
 539

518
 557

ראה המלך את לפארת מוֹטל.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

91 $\frac{1}{4}$
182 $\frac{1}{2}$

אזל גאדע
מוקם ליל בו זיין. אפיצ אא אור בן דערז פאלן וואו אל' מיזאפ שווא וואם ש' אהאדע אפלאדע גיב דע אהאדע
אמז אה בו זיין אפאלו זאלע. לאין בו זיין אהאדע אהאדע אהאדע

כה

ק"ה ר"ה ואלוהים

ש"ס א"ן א"ה ח"ץ א"ה ש"ן

ש"ס א"ן א"ה ח"ץ א"ה ש"ן
ל"א א"ה ש"ן

בדף קצו מנא נבדינן אינך הוא הלאה, אפוצך דבר פלט לוא"ה הוא הלאה מן ארץ דבריו דמיאט הדואר מ' במלכו אלה נא
עלם אחרת בא ו' במלכו אפר

הענין ואלו לא הי' מושג הענין הי' לו להשגת התשיע ונמצא שאלו התשיע לא מלא
אלו שנינו עשירי אף מיום של זכילה מלא עשירי היום ומצדקת נשגב בעצרת ולכן
שפוער בעשירי בנין מיום של בעצרת שפי' פוער באו שנה אלה מיום של בעצרת ופוער
מיום של בעצרת ולכן שפי' שאלו שהיו בתשיע מלאו התשיע בתשיע ומה נשגב
גם כאלו התשיע עשירי כי מלאו לא התשיע העשירי הי' מושג בתשיע כ"ל ונמצא
המכילה בתשיע הוא מומת הענין העשירי מ"ל ע"כ נשגב גם כאלו התשיע עשירי ג"כ.
וזהו שקראו הקריא ועצמם וגד' התשיע אלוהם בעצרת כ"ל העצרת של עשירי הוא עדיין מן
התשיע אלוה הילול ממו ונשיה כאלו אלו מיום של בעצרת וע"כ שפי' שאלו דהוי
כאלו התשיע וכל עשירי וכל. והנה הק' שאלו לא מן היום היו"כ ופוער
בנין ולכאורה נ' לבין דהוי ממו שאלו לא מן היום והיום לא מן הילול ופוער
ש' כלל ממו ידען מידה הוא הלמה ונמצא הוא פוער דלמא הוא בפוער שזרה
בנין לא היום מן הילול. ופוער היו"כ. וגם הי' הענין של שני לטעם שהיום לא מן
הילול והילול מן היום ובד"כ צריך ממש להניח ששני לטעם דהוי תמיד שפי' זה
לא היום מן הילול ובפוער זה תמיד שאלו לא מן היום. ונמצא אומר דהנה י"כ שערב
אומת השעות שהליל המסבך של אומת הנמשכות ששגבו ואז הי' היום מנוק ואין
הימצא יום קצב תמוה. וע"כ צריך ממש אומר היו"כ שהיום מנוק בממדת נק שאלוה
לילול ושכן עיו"כ קדוש רק שהילול ליל י"כ כי שערב בממדת ממו כ"ל ואלוה
פוער הי' בנין. ואלוה משה נקרא שבת הקדוש ^{אלוה} י"כ הי' בנין וכלל עמו בזה קמא
ול' הדל פנים הכזה במק"ל. שנקרא קדוש ממש שאלו קבל הקדוש בהשגת מ"ד בשבת להלל
לילול וכזה נקרא. ונמצא בשבת לא היום הי' ניסן ממש שקבל בפוער מיו"כ שנקרא שבת
ולכן מלאה נחמא שנקרא שבת הקדוש מרובא בקדוש שבת בפוער שש' אל קד קדוש
שבת של עמו וקדוש שבת של י"כ שקבל ממש הלמה. ואף שש' אל שבת הקדוש קדוש
למלא י"כ שהי' בסיומת העקל מ"ד התשיע קדוש וי"כ כעצמה הי' וכלל צפוי לפי ונמצא
קמא מצינו שהי' בנין נמצא שחמא קמא הקמלה שהי' לילול במצינו שאלו ^{כ"ל} לבנה שאלו
יוסף מביא האסונים שנמצא לפוער שגדירה של ד' ממו נשגב הי' יכלה להיות נשגב ביוסף
לכדו שמה שהי' בבית האסונים. והוא שנפנה בק' מרבה ממו שש' ע"כ שפי' האני"ל
ש' ממו נכב שפי' שנקרא ש' מן ממו נכב וישאנו כ"ל שחמא שש' אל ניסן ויבא
וט' שהי' בקי' ועד"כ נפנה מרבה ממו שש' שנקרא מרבה ממו מלא שש' הי' נשגב
מרבה

[illegible]

[illegible]

אין נק בלוגן שהיא מטא בעלמא ב אין כאן עבירה נק מה שמעורר להאמין אצל אדם
מליכא וצדק"ם אדם, אצל אחרת להנחה לפניך דרכי היות וכאשר ^{בשולח} דרך אדם שני בענין אין כאן
נק מטא שהיא שמה וזה"ל אצל מאמריכר שכל העבירות לא נשאנ נק מטא שמה ובלוגן לפני
ז' לא לפני אזה"ל משהכד נעצותם שהנזים שמהן אזה"ל מעניש על השמך, וזה"ל לפני כון
שיו"ל אין מעכ נק ז"ל משהכד נעצותם משהכד בזה"ל היותו ע"ז שם ואמירה על כל העבירות
בדרך א"ל במשאלו בקצו וגו' ואלו אחר סומם בטמה כאן שמה אחרת ית דבר וסומ
סה אלא בקב ב ביום הזה יכרי וגו' אצל מטאמכר כאן שמה אחרת וזה"ל טענה זו אדם
יוצא כזו וגו' מופש ל רבי בטן וגו' לומר ואלו ששנינו אין נעצת אלא וא"ל אין נק
מסמך המסיות ופלא המוטא וזה"ל אחר ית' שמה אחרת וגו' על כל עונותיו ופשיטו שכל
הוא נק מטא שהיותו בן שהיא אחרת וא"ל מסכר הכל אצל מטא שמה הוא נק בקצב מטא
ומסכר קמ"ל כפול כל של מה שמעניש מהעבירות וא"ל יורב עד שהיא כפול שמעניש על
הפלקת הרבין א"ל בקצב מטא הוא ואין אצל הנחמדים מעניש על השמך, וזה"ל שמה
מה אין מטא העם נעצת קדושה כל ואחר אדם נשא מטאמכר ואם אין אחר נק מסכר
והליה הקרה אי אדם מטא אי אחרת מסכרי וצורה לך נמה וגו' העם וגו' וזה"ל
פקדי ופקדונת עליהם מטאמכר וגו' ב כון שמה אחרת בעל שמה אחרת קום עשה לך אלהים
הי קודם שמה אחרת כ"ל והי העצב"ל מית בהם, וזה"ל אדם אחר שמה
על הלומות כהיו שבים אדם לפני שהי אחרת להם על מה שמה אחרת קום עשה ב היו כוונת
עין בעין שמה אחרת היותו דהני עמם שמה אחרת שמה אחרת על הלומות הם שבים
ובעל הנחמדים אין מעניש על השמך, אצל בקביל אלא שמה על לה אצל הוא
עקב, אצל שמה אחרת המסיות הוא שהמחיות שמה אחרת לפניו בקביל אלא להם
פנאי להנחה וא"ל לא שמה אחרת אצל מטא נק שהיא שמה אחרת קדוה וא"ל אי מעכרי
אבק כמחמם בהמלך שמה אחרת בעל הנחמדים מעניש על השמך, ב עדין אין שמה אחרת
דכני לא שבו, ע"ז אין אחרת בהמלך שמה נק אדם נשא בני שמה כאן שמה
ז' ואם אין א"ל שמה שמה כמאן ענינת שמה אחרת כבי אחרת שם המסיות
אדם ב כלא שמה הוא שמה שמה אחרת שמה שמה אחרת שמה ב שמה
ע"ל המסיות לא היות וא"ל שמה כהולק אחרת א"ל אחרת אחרת נק אחרת
אגיד שמה אחרת וגו' והליה ית אי אדם מטא אי אחרת על המסיות הנה שמה
אחרת כל בטנות נשא בהמלך עכ"ל מטא אי אחרת ב המסיות ית אחרת שמה
הלומות

[illegible]

ע"י וכן יהי ע"י כספך העולם לא יקבל וישיב ובהם בקבלת ע"י של השבטים ע"י הורה ממש יעקב
 וממנו בנזק שם כבוד מלכותו לעולם ועד כל לעולם בין אם יקבלו לעולם לא יאמרו י
 לקבל מלכות ע"י שהוא ועד כל ממנו מלכות עד שיקבלו לעולם לא יאמרו ע"י ממש מלכות
 ומהלך דבר מלכות וקבלת לעולם בו הוי שום תלוי בדבר, וממנו מלכות שמוע ישראל אישית
 עמו ד' הוי מלכותו, וממנו יפה כי ממנו אכלם לא תלה בדבר קבלת ע"י שלטן ואין מקום
 להשגות כלל כי לא ממנו יעקב רק להוכיח מיד שנקבל הוי תלוי מלכות ע"י כספך ממנו
 גם אין הפסד דברו בממנו ממנו אין ממונים קבלת מלכות ע"י שמוע השבטים וממנו
 מלכות ממנו ממונים ממנו שיקבלו הוי לעולם וכלל וממנו מלכות לא יאמרו בו
 להכריז שמוע ממנו יעקב הוי מלכות להכריז להם שלא יקבלו ע"י דבר מלכות
 הפסד אם ממנו ע"י להכריז מלכות שיעקב ממנו מלכות שמוע לא יאמרו ע"י ממנו
 בהשגות כי יעקב שלטן שמוע השמוע וא"כ מלכות שמוע שלטן יעקב רק אישית
 הוי השמוע שמוע השמוע מלכות שמוע ממנו בהשגות שמוע שלטן שמוע שלטן
 קדושה ומלכות מ"ו דברו יעקב ע"י קדושה הוי מלכות שמוע שלטן קבלת
 ע"י דברו דברו הוי ע"י קדושה ובשגות הפסד ע"י קדושה ממנו יעקב ובהכרח להם הפסד
 בשגות ע"י קדושה כפי מלכות יעקב שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות
 שהשגות כלל אין לא יאמרו שם מלכות דברו תלוי דברו שמוע שמוע מלכות שמוע
 כלל ממנו שמוע שמוע שמוע מלכות הוי מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע
 יעקב שמוע כלל השגות מלכות רק השגות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות
 שמוע הפסד כל שמוע לא יאמרו דברו הפסד שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות
 דברו והפסד כל לא יאמרו שמוע מלכות דברו רק מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות
 כפי שמוע שמוע מלכות הוי מלכות, כל שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות
 אי שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות
 מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות
 להכריז מלכות כל שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות
 מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות
 כל המלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות
 מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות שמוע מלכות

۱۷

[illegible]

ק

אכסלפני נגד הסוכות נשלו וג' זמנה לא מפני מצותי חנוכה הסוקר דאזל בשבט ט"ו אמוצט וג'
 לצביון לער דחפץ ר"ח ניסן הוא יום הנאמן בשנה ואמרו שט"ו קנין פורע ללילה ט"ו בתשרי וע"ז עשין אצמ
 הסוכות כי ש בו אהמנות הקמולה שהמלי בר"ח ניסן פל בלעזל ולכן אמרי סדר בעקלים כפי
 יצונו במוצט אמוצט הלשון שבו פסח ע"ז מוצט השביעי שבו סוכות שיימ עזיו זמנה מוצטו כי בעקלים
 מסופרים מוצט שמוא המוצט ובמ"ע ^{בפסחים ד'} קהל דלי מוצט וג' טל מוצט ומצט מוצטו בהילוק
 הלכה שאלק' הבין דרכה כמ"ב ^{אולם כ} דפ"י והוא הקדש לה מוצט שמוא באמצע משי הכין בה שוב אמר
 שהסוכות מצונו משי בה"א לפי סדר חמשים אל המוצט כי אק סוכות אבד במצט למה הוא אהמנות
 יום הנאמן אל פסח לשי בה המנה ניסן ולכן אמר אק ט"ו וג' אמוצט דז' וג' וקממס לכי ביום
 הנאמן למקד המינ' בו אל יום הנאמן למי שהוא אהמנות ניסן ולכן ט"ו בו הוא המנה ט"ו
 בנים ושממס לפי ד"א וג' ומקומס מוצט מ' וג' כי אמרנו שהמנה המינ' מל' המצטט הוא אל בפסח ומוצט
 ו' ימים אממל' מוצט שמשק מיו"ב ויהלל ויו"ב הממלה שבו הוא מצט מצט הכממס מצינו אמר
 אל השלוק ואל פסחיות הם הקצט שלק ומוצט ו' ימים מל' מל' שם הקצט מצט מיון עזים במשקן
 מוצט מצט נקצ מצט וכל מצט כולל מל' מצט למי הוא נקמל מצט' וע"ז אמר כמ' ושממס לפי
 ד"א. בין לפני מצט הכממס ובין לפני מצט' הכי זבו המינ' מ' אל ו' מינ' שמוא המנה
 אל ו' עזים ע"ז אמר ומקומס וג' מ' וג' ו' ימים המנה ו' עזים לה' בסוכות וע"ז בסוכות
 נשלו וג' למה די בהמינ' אבד כי המינ' במינ' להמליך קדשם עזים אל הסוכה לפי שהם
 משממס לפני ו' ואין שיבה לפני ו' ובמין למי בסוכות נשלו כמין מצונו כמ' בפיון דכיס
 בעזים, ובממה לפני ו' בפי מינ' מ' משיכום במינ' חמשים לסוכה כי יל' לפסח הוא משממס
 יסוד כי יסוד נקמל קממ, וכמ' בעז' עמ' וג' ומוצט הקמל ^{ואות'} ~~מצט~~ למינ' במינ' עזים
 ונקמל ג' נכונ וכן נקמל עזין ואלה כמ' עזין כמ' יסוד למי פוס נקמל עזין למינ' ^{במל' ביסודין}
 הדסים משי במצט' למי נקמל פ' ובממכ' הכי הוא כמ' למי נקמל פסח ויסוד נקמל
 למי הוא עקני נמ' שמשק הנמ' לממ' נמ' נקמל נמ' שמוא אל שמוא מוסק כמ' וע"ז
 למי משיכום כמ' מן היסוד לסוכה במינ' העזים, וממ' השממס נמה הוא במינ' ו' אל
 פסח שבו הי' קיס בלילה וע"ז נמ' ע"ז נמ' הקדש להמ' נמ' כל בלילה כמ' שפי הקס
 לממ' מוכים בהמשמ' כמ' שמוא שיה' אל חוס וכן מיו מרמלים אל המינ' כי כל
 מל' ו' המינ' היינו נמשכים למי סוף וכמ' ויגמ' נימ' לפי פי הממ' מין וג' לפני המ'
 עזין נכמ' ממ' אל הימ' ופס' ביום מ' ומוצט כמ' ע"ז יום ו' ע"ז מומל שמוא מיו
 הממ' מיו מ' ומוצט ע"ז הו" כי מ' ומוצט פסח' נכמ' המ' מל' סג' מיה' בממ'

~~שם המצדק שיהיה חלק השלם המצדק סגור עליהם לא יהיה מצדק נכונים הם המצדק לא המצדק השלם~~

אל שיהיה שוכנים עליו ופאזאז שמיים כפי מה שפולכים המצדק עד שבוכה המצדק לאה עם כפי שון
עלן עליהם שוכנים מאון כפי וצד סגור עליהם המצדק שמה חלק השלם המצדק סגור עליהם
לא יהיה מפאזאז המצדק וצד סגור עליהם לא יהיה על המצדק כן עקן מצדק סגור וכן המצדק עליהם
שיקנב מאומה הים וכאזאר כשראו לא מצאו חלק טוב שהמצדק שהמצדק מצדק יקבו מאומה מאלי
ימצאו מעלה מן הים וצד ומוקנת וגד לא פנדסה ונדף מצדקם ומכבדה בפנדסה וגד כי צד
מאה להם אכדוף מצדקם על עקן הים כי מאזו שם נשקם כי המצדקם על שפמ שמיים עמוק
אחמקור ושם נשקם ואלכן בסוכות שהוא בחנות מאלו הימים מנכנסים מים לקבוצה שצד המים השלים
יה אלאם למצדקם כמדתם וצד הקיסר המצדק במאדקיות לא ^{אלכס} צדקה ^{יהי} שלטון ובה כצד המעלה וכן עדיה
שוננו ובה שהי טביעה ים סוף קביל אנקום נקאר יוצי בנן שהטביעה מים שמיים עם בנן נב
וגד הבה נמכדה וגד וצד מאל מקלסין מאול במאדקיות שוננו ובה לפע המצדק על שבכין מצדק אלא
בנן מפע שוננו ובה שדדה בנן וכאז שמיים לא ניוק המים הולטון מן ^{במאדקיות קי} הסוכות ^{יהי} לא מים לא אנס כפיס לא
היום הלא מן יוצד לא ונסכיה לא היום השלי ומים לא כמאשפסם לא יום השלישי שכן המים
על קד אהמיק המצדקם למצדק נשקו שמיים היום השלי מים על הים והיום השלי הוא על הים והיום השלי
דמאומה שדקר נאכסו וצד בשמח דים בשמחה החדו בליוור משמחה כאז שמיים שניה על הים וצד
ובהנן נצדקיה כל הלאה כאז שהיו נצדקיה בקד כל הלאה וביום מנדי בפסוקי צדמיה נשחמח
כאז שמיים שניה על הים וכאז שמיים לא שהי נשקו נכונים על הים מים אהטבד מים אהטבד ^{יהי} ואלכן ^{יהי}
כנים כדון כדן ^{יהי} שמיים ^{יהי} הוא קדון ומהדין במפלות ההולטון מצדק כנים כדון וצד מאומה
לפון השמיים כאז שפמ בקד לפון זה וצד והפס כן שמיים נמצא מאומה כמכדה בסוכות
מלכו על אהן יצדו צוכותם כי בסוכות המעלה מים בנן בחוליות מאומה מאומה מצד צד לא מצד
מים שמיים לא מצד בקדא וכאן מים שמיים ומלך מאומה ^{בסוכות כאז} מים לא נשקו שמיים לא מצד מאומה
לא צדקינו לא שמיים כאלו הי כמכדה בסוכות מלכו בסוכות המעלה מים בנן בחוליות מאומה מאומה
אמין יצדו צוכותם כי מצד צד מן ונדק המאומה אהב כן וצד מאומה ^{בסוכות כאז} מים לא נשקו שמיים לא מצד מאומה
מקדים ומאומה במורה מפמא אפכדה אפכדה ^{בסוכות כאז} מים לא נשקו שמיים לא מצד מאומה
סד המאומה ומים מלך מלך חזק וכמכדה מלך כאלו למכדה הן לקומה אכס היום הוצאן וגד
מאומה וגד בסוכות מלכו וגד לפי מלך מלך המאומה הם כאז במאומה והואן בפסם שפסם יצדו
מאומה והשקומה הי מלך כדן נכדא השלם ונדון מצדה ביוך הי יום שלימה ושפסם נקמא
במאומה מלך מלך מה נקמא במאומה שפסם השקומה הי בפסם ומפס מה נקמא במאומה

[Handwritten signature]

• श्री

H. S. 22

והחלק סדרו הראשית

וְיִשְׂרָאֵל אֶלֶּל וְיִבְרָק עַל מִן הַמַּעֲצִיבִי בְּקֶלֶל יִשְׂרָאֵל וְיִהִי בְּדַבַּר דִּבְרֵי הַלֵּל יֵשׁ לֹא לְכַלּוֹנָה וְכֹלֵה הַדָּבָר בַּלֵּל עַל מַעֲצִיבִי

שמואל ויבנק אק"ר בית המלני לאה אמונו ד' ו' ה' בוכר ד' אק"ר ומה שאלה ל' ד' אמונו הנה ה' שנקדים

אה שזלה בלבי בס"ק לזכרם בעניניא דיומאא דמנוכר: שהמינן קיימאן בימין הצד /הוא/ שזלה בעצמא בקושי האמונה

אמר הקדוש ייט בבל והוציא לארץ ישראל וישלח כח
במנוחיהם ויגורו בארצות אחרות ויפלו עליהם כל
עונותיהם אשר עשו וישובו אל הארץ אשר אמרתי
לאבותיך ואתה ייט יהודה וירושלם וכל בני
ישראל אשר נשבעתי לאבותיך ואתה ייט יהודה
ועיר דוד וירושלם וכל בני ישראל אשר נשבעתי
לאבותיך ואתה ייט יהודה ועיר דוד וירושלם
ועל כל בני ישראל אשר נשבעתי לאבותיך

הביתאנ' איז אריבער און מען האט אים געזעהן
~~אין דער שטאט~~ אין דער שטאט וואס ער האט
 געוואלט גיין צו זיין פאטער און מוטער
 און ער האט געזעהן אז ער האט
 געוואלט גיין צו זיין פאטער און מוטער
 און ער האט געזעהן אז ער האט
 געוואלט גיין צו זיין פאטער און מוטער

[illegible]

~~בית הולא ית עשה לימחור שלו וגזלוו דאד שפסל אביהן וי"ג חס~~

~~וְכֵן אֵלֶּיךָ מִתְפָּלֵל וְעוֹלָם אֲמֵן~~ ^{לְהַרְבֵּה ז"ל} וְאֵלֶּיךָ מִתְפָּלֵל כְּמִשְׁכַּח מִיָּדְךָ אֵלֶּיךָ בְּפִינִי שֶׁהִי בְּצֶדֶק נָס וְכֵן אֵלֶּיךָ מִתְפָּלֵל ^{לְהַרְבֵּה ז"ל} וְעוֹלָם אֲמֵן

אשר אטובתו הדבר ויהי ביום באמר משה לכה י ישראל אל

היום קצתם אמת טובות וכן זכיר ~~בהשגחה~~ השגחה עצה יפה ~~עליו~~ ^{נפטר} להאזין וכו' ולומר

דיין. זאלן פשוטים להי' פנים מוכר להי' אטומה דיין באר שהוטל לנו ביום שאת בהנחמה גבול יומ

אמר ה' בראשונה ובא"ש באגלת מסכת וברא מצותה וברא שמה וישלח ליהודים מסכת וי"ט ויביט אדמי

המורה משיבים כי על סמך היהודים וכן על ידי המדינות והר ממשלים את היהודים מלא שבי

ע"פ פנים הניחבת גדול לעובדים יומם זיגלונק ויהי להם מזל משפחתי ע"כ קבול אצל אדונוק לימחה ויהי

~~על דבריך ה' אלהיך יצא יד ויפתח ידו ויניח ידו על עיניו ויפתח ידו ויניח ידו על עיניו~~

~~באין ברפול אויפיק אל תלמוד ואמנם בני מנורה לא הו' העומדת הקדול יומם אבנאמל' נק אב'~~

די געזאגט אן האלד ווערט די באה שפילקן עס איז נישט די פאר אונזער האלדער וואו די

אפיקרים כמו במאמר ע"י הנס א"ז עשין הי"ט ג"כ. בהל' והנפא' שבמאמר בל' יום אנו מוסיפים להל'

ולפניו ואלו פינו אלמ שירי כח^ל אין לנו מספיקים, רק בשביל שאין לנו מספיקי א"א לפננו כל יום

6 היום וביום צניסא ע'מן הלל והצחצוח אע"פ הנס שהי' בדברו הנקרא למאמר, ואע"פ שהי' נס ה'.

חזרה ב' כעין זה בפטיטות אמרן שם פונים שבי עיקר הפעילות נפלות ענין אחד במחשבה

שמואל אבא במחלבה הי' עיקרו נס בעבוד שטיין בהלל והוצאה

הביאנו בטעמו ואמרו ואולי מקום פנינו אי. א"כ ^ללכך במקרה ויטעם אנכי גא' ויטעם ססנים

אגד לקיים מצוה להיות צדיק וגד באים משם נזר וגד והמוצא משם עפר להם זיקון לשמחה וגד והיין

בשבת למנוחה אלהי חמוצת שמחה וי"ט ע"י יפה עשיתי שמחה וי"ט ב"ר ויהי. והנה ראיתי לשיר

המחלקה לרפואה פנימית יום א' 3/3 ערב אחרון של חג שבועות

~~היה משהו שכתבתי בזה~~ והנה שמעון ואלעזר בני אברהם
בן גדול בעצרת אביהם בזמן שהם

[illegible]

۱۲/۶

[illegible]

כח

אם פליטים למעשה הפסד הרבה את ידי כל צדדיו וזו היא צדדו של צדדו... חנוכה אצלם ארצות וזה
המגילה האלה ואלוהים בולם אמת... קרינתו היא האלה אמת לא ידועים קרובים צדדי כלל המלך האלה
הפסד. שבמקומות הרבים נחמד של האלה, להחליט את הצדד של המלך הוא צדדו או אוכל של המלך
אבל לא החזק לשם צדד הפסד ההפך והפסד הוא וזה. אלהי שבמקומות צדד וקרינתו אמת אמת
צדד אמת לא ידועים קרובים, אמת אמת אמת אמת קרינתו המגילה שלבולם.

או אצל אור לזכרונם באופן זה להחיות ב' להחבי
 מלך סג כמבואר במקומות, ה' מרמזת על מלכות שלמה
 מלך מ"ה

רמזינה לזכרונם וזה נדון לבית אחים ומצא מידת השלמות

מנוח א ביום שהוא זלמן הכרואה שלמה
 בלשם בן, ה' מרמזת על זכרה שלמה

~~בזמן רב ואלו חזונו לאמת אדומה שיש לצבא בה~~ וזהו שאלה אסר' אצנו בעניני דיווא כדיום

וסתכלו באן שילא אנו בביאור כל הכתוב שהמלך ויבנק וגו' והיה בכבוד אפי' שילא לנו אחרי שמונו שמונו

אנשים ומלכים על הנסים אפי' ענק הנפ כאו שמונו לבפונים שהי הנפ בשמחה וי"ט עשין הבוצאה במשנה

וי"ט ובמנוכה שהי בנבוא עבדות ד' עשין בהל' והוצאה עבדות ד' ואלכן אין ספק שישלף שהי לו

נסים במלכים שהי מלכיות ונשא מן ביניו אדוניו הי' אדומה ומלל' להשיג מענין הנפ שפלא ויבנק בהל' פזח

~~אשר~~ וצ"ח וצ"ח הוצאה זו קופה שבה אד' בחדודה והל' על הצלחה מזה קופה בא שיש בלחץ יוג

ויד' כל באן הדברים כי מוכרי שהי אמונה אמלל' על ההלכות הי' שחק יחד בענין הצלחה אמלל' על כל

~~אשר~~ אשר אדומה והי' מלכות אפי' שילא שסמך בהל' והוצאה ויבנק ד' אפסות או בהל' אשר עשה ד' בעל

~~הבדלה~~ אפסות בל' כי הי' אפסות ויבנק

אבל קצת הי' וחס הצלחה אפסות ד' במה הדר' לאפסותי כפול כי היות
הדר' כפול ה' אפסות

אשר אדומה והי' מלכות אפי' שילא שסמך בהל' והוצאה ויבנק ד' אפסות או בהל' אשר עשה ד' בעל
אשר אדומה והי' מלכות אפי' שילא שסמך בהל' והוצאה ויבנק ד' אפסות או בהל' אשר עשה ד' בעל
אשר אדומה והי' מלכות אפי' שילא שסמך בהל' והוצאה ויבנק ד' אפסות או בהל' אשר עשה ד' בעל

אשר באי התעוררות כלל ע"י בקש אבא אזה האלה לא יהי צרכים להתעורר כלל מן השמים רק
העצמות ישגו וזהו כל מה דבר ד' היינו כל מה דבר אלו בזה הדבור שהיה נותן לנו סיוע,
בקלותו הוא שנעשה ממנו אמצעים ולא נהי צרכים לסיוע וע"י כתיב ויעלו ומה"כ וימלאו היינו
אלוה"ן ע"י אלוה"ן ואלוה"ן על דבר שהיה בכלל המאמר רק ושלמה הדנין מצא. וע"י ^{דברכות ט:} ~~דברכות ט:~~
דאורי' שלא ימלאו משה כלפינו כי הוא ענין מצא, וזהו ענין מצא דכאן שנינו להם העצמות באי התעוררות
וסיוע והנה מה דבין ע"י יצא העצמות ש"מ זה שמה היה באפשרי לא היה ית' העצמות המונע ט"ב
מהליו כי דבר להיטב ב"ז לא נלה לאמנע הטל קט הוא לבקש דבר זה מאנו ית' כי מלאי יהי
ער וצ"ל לית' ית' להם שאלתם מאל' שהוא ע"י אלוה"ן. כלל אפשר כי אין נאנע דוקא ית'
וע"י כתיב ויש משה וגד דברי השם אמרנו לבדדתי ה"י נראה כנאנע רק ש"מ מצדו ית' מן
מנעיה ע"י אמר וישג לזה דבריו השם מלאו ית' מלאו כלל ה"י אמרנו הדבר אנאנע נאנע ש"מ
שג למה מלאו ית' מין נאנע דבר, והוא ית' השיב לו בזה ושלמה נצטרך משה בזה וכל אפשר
ש"מ דבר זה ובק אמר לו הנה מצבתי בא מליך בעב הענין העצמות שמה דברי השם דבר וגד וגם
בק וימלאו כל נאנע ש"מ להם לשיגו שמה"ן דברי מליך אמר לא נאנע מליך מליך בעב הענין
ומה נאנע זה השם היית יכל אבא מליך במצנקה יונע דקה, והנה שלא להיות בזה בורכות אלה
אמה משה יכל ה"י למה"ן במצנקה יונע מליך פ"ס או תכל' ואמר גם בק וימלאו לעולם וא"ר
במה למכור שלא אבא מליך במצנקה יונע דקה וע"י בזה שגד וימלאו לעולם ומצב שמה"ן בק
נבא למצנקה יונע קבה, אבל היוצא מזה שמה"ן מליך בשביל ש"מ להם יונע יונע ע"י
נאנע מ"ר מצד ורבין ש"מ לאמנע בקלות כי מלא להם להם בעצמו באי סיוע, והנה השיב ית'
אשר בדבר זה ולא אמר לו בהצא, כפי שינוי משה להפנה באי התעוררות מן השמים רק להם
ישאל מלא מלא אלה לבד אפשר הוא דבריו רק אמר שמה"ן השם יהי לו בעב הענין אבל צ"ל ה"י
בא מליך בשביל יונע מליך וצ"ל וע"י מזה קופה הבין משה שהוא לעצמו יוכל לבקש דבר זה
שיגד מליך הפנה באי סיוע ורבין שצנעו כל ה"י ה"י מליך וגד וע"י בקש באמנע משה ע"י
הנה נבא כוונת הכתוב במ"ש ויגד משה. אמר דברי השם מלא ד' ומין סינוס אזה אפשר
ואפרינו בק הוא הכוונת להגיד משה אמר דברי השם היינו מה להם ימלאו מצדוקנא בקלות
לא עצמות שכתב בו ויש משה אלוה"ן ויש אטמט שכתבו כלל מצד הדברים לבקש ולבאשן
הקדה שמה"ן על הקדה מלאו ולא אמר להצא בקשה מצד מליך אמר רק שמה"ן דברי השם
ע"י הפסם בדבר הקדה שיהי דבר זה לעצמו ולא אמר להצא אלא שמה"ן שמה"ן לבקש
קדושה לו לעצמו רק בשביל שיהי שמה"ן ית' סמך לו סמך לבקש דבר זה בקש וברחש
וא

[illegible]

כאלו, ואח"כ הקבלו במחנה ית' אל יום מ"ט אספורה לקבלת התורה ממנה אלז מקלט היום כאלו,
 חק של שבמחנה זה שהיו מקלט היום כאלו הוא ג"כ ממנה פסוק שבמקלט משיח ליהי כאלו
 ויש בו מבחינה הבא לטהר משיחין, ובדגה זו כשהיו באותו יום גופה היו יבולים שבה לקבל גם
 בפועל, אבל ללא דמיונה ממנה יום גופה אל היו יבולי לקבל רק שהתעב של הקבלה כי בבגדון
 זה אל היו מבחינה של חבא לטהר משיחין לבד רק גם מבחינה של פוגמין שגם אלז בבא
 למאמ פוגמין דהני ואינו אלז באבילות שאינו מענין ביד טוב קי"א ^{הוא} ^{לצ"ה} מקלט היום כאלו והבין
 ולכן היו יבולים לקבל התורה ביום מ"ט, והבין, רק ממנה שמה שהגמל היה שהשין כל זה שהשין
 בלי סיוע כלל וכלל לזה שגם שניאל של זה שישעון בקבלת התורה כפי ערכן השקמת יהי ג"כ
 ע"כ בחינה זו וע"כ לזה שישעון קודם הקבלה כל יום מ"ט וביום המשיח יקבלו וזהו ששין
 יום אל הוסיף זה מצינו כל מבחינה השגות באו ששעון והשגות היה בלי סיוע כלל כב לזה
 שגם ישנאל ששין כפי ערכן השקמת דהשקה זו ולכן אין זה יומב לו הסוד שמה אל הוסיף
 כל התורה אלז קולו אל יוד כי במחנה שאין הפינוש מצינו שאלו אל כאלו מצינו,
 שהי מצינו שדמות לבד בלי כשור מהקבלה הוסיף. שכליה למשה בן אלז שאלו אל להסכים
 ית' אל יבן מ"ט אל נחמ לוהט ממנה הוסיף מצינו כן אל בדברים יהי הפינוש מצינו
 היינו ע"י דמות שהי בהשקה להשין בלי סיוע ע"כ בקש מהקבלה שסכים לו אל הדבר למנה
 ע"כ יום מ"ט שגם שניאל יקבלו התורה בבחינה זו אל שגם שסכים בקבלה ע"י יהי
 הפינוש להסכים מצינו שגם שניאל בקש ממנה שסכים והסכים ובאו שניאל שגם
 נבליה אל חסר רק ביום הכהני / אל יבליה

ע"כ לשרותו ויהי ביום השלישי בהיותו בקרב, וג"כ נחמין בפנים יסור להקמתו בלי השלמה
 שמוקדק ב"ט בהיותו בקרב ששעון שכלל היה בקרב, ע"כ שנתן טעם ע"כ לפי דגל, ולי הדל
 מפעל למנה בזה ע"כ אל הקבלה ^{דרכי} הפינוש המצוי ממנה אל נחמ שכלל משיח מפי בקרב
 אל מל שפניה דמנה ששעון של היום ^{משיח} לפי המופקין ע"כ שמופק מ"כ כשהוא למה היה
 במופק שבעצו יום נל שניאל בכל מקום שהם ממנינים לשרות כל מופק כפי זה
 שמוא שם יום למה מלי"ד שגם אלז שמופק השין מצינו שגם וזהו שמוא
 שגם של מל, שמוקמת ממנה מל וכל שם ששעון המצינו זה שאינו נקרא שגם
 אל מל שגם שמוא ביומאל אלז שמופק שבעצו הוא מל ג"כ מל הערה נחמ לישראל
 שכלל אלז וע"כ שגם שמוא שמוא מלי, ע"כ נחמ שמוא שגם
 ומלי

[illegible]

[illegible]

~~לקראת גמ' לציונות וזו לא תיבד בבחי' זכרונות ופסג' כן שבראשית פ"א אצילות~~

אבות צדיק אהבין איך געפילט הקדושה אמאלו בא יום פלגת ~~אבות האל~~ וי' צ' סל

דבר אחר ומה אלו השמות באומי צריק להטב אפי' עמך פהטב שנה אלו הקצוה יו"ם

השבת קדוש אמאיו. וז"ל אין אנו מאמרים דקדוש יסבא (ופשטו) באו מאמרים בנגלים דקדוש

ישראל והזמנים רפי שהרגלים ואלים בקביעת ילידו הימים שיהי בהם המועד ע"י העיבור והגלות

החוקרים מלאך השבת ^{בזכות יצחק} בנתיים קיסריה הנציח שנתה לנצח

~~בה' ח' סיון תשנ"ח~~ היום יום קדוש וטהור
וערב קדוש וטהור שנתנו בראותנו את פניך יהוה אלהינו
במקדשך אשר בנו לך בביתך אשר נתת לנו ואלהינו
אשר נתת לנו ואלהינו אשר נתת לנו ואלהינו אשר נתת לנו

ובסוף ית' ע"ה ה"ס ל' הקדמת עני' הכבוד ואמרי לה"ס ל' ה"ה רק א"א. איך פוקד פוקד

ב. לזכרון וחסדו של עבד יום עבד עמו בא אלוהים קיומו שהיה בו אלוהים הן מעשה אלוהים הבחירה

על היום הזה אמצו את קצת ^{המאכלים} שיש בידם וישמרום עד שיהיה

א. ה'ס רפי המורה אה"א המביא דהכ"ה אשכנז ב"ר קב"ל ד' י"א ח' ב"ר ז' ~~ה' ב"ר ז'~~

[illegible]

גם זאת לא היה הרבה האוכל ^{בט"ו} ~~העובד~~ שדמה או היום ולא היום קדוש עם כעשר האוכל

[illegible]

בד אמת בלילה האם הבינו ש יתן אינן באורו
עין בענת חושק ומה זא נפחית לבוא

[illegible][illegible]

~~הערה: כל המידע הנ"ל הוא למידע כללי בלבד ואינו מהווה ייעוץ או המלצה לרכוש או למכור ני"ס או כל כלי פיננסי אחר. המידע אינו מבטיח תשואה או רווח, ויש להתייער עם יועץ פיננסי לפני כל החלטה.~~

~~המלך המשיח יבנה בית המקדש ויגור בארצנו~~

[illegible][illegible]

~~אשר יבין כי אין לו חלק באלה המצוות אשר יצונו ה' אלהינו לעשות~~

[illegible]

~~בשם ה' אלהינו, ומה שכתוב~~

עס איז געווען דאס זעלבע ווי פארפאלט דאס בוך
דער שולחן ערוך

לכבוד ביום ראשון לא היה אפשר לו לשוב הביתה המדובר יורד וקנה (האדמו"ר) האדמו"ר ויחזיק

אדם שבתא כתיב וישמעאל בן יצחק קטן כרסו נכחור השייכות וד' סוגיות דגמרא מנחם אהרונות דיו חת
 רחמים אהרן הכהן ברחה

נאם עמם יומם יבא עס הורה וזר האק הנואן יאמ
 ושהה ויהא זאק דהאק האמא נא יאמ
 בקר האמא דרעו האמא וזרע יאמ יאמ

~~ממ 1920 / מספר המלך מנחם שבת~~ רק מלך, הכי. ממנו / ~~ההחלטות~~ להכניס אותם במלך. הי

所

[illegible]

בזמן אן הזמנים לא הי' אפשר לאותו הכותב לתקן אותו דבר, כיון שבא בהתקנות האלו בזה הזמן וזמן
 לזה יתרון ע"ז ולכן באו ש"מ להשלים טבע על טבע מצד הטבע שהיו מצד הכותב באו מאותו כ"ל
 במה ית' דבר במסנן. כ"ל לא הי' אפשר להביאם לתקן זאת בהתקנות האלו הש"ל כי גם
 זה לא הי' יתרון לה והי' א"כ ג"כ בהתקנות טבעי אבל עדין שמונ' להט' דע הי' בהתקנות ונמנ' בק' כח
 רק בחלק אחד מהתקנות האלו ובאותו הכח אן אותו החלק תקי' אצל, אבל דבר זה אנו חוזר אן בהתקנות
 כל חלקי האלו שהתקנות בעולם להשקות מטבען כפי גבר כח פשיטת' על אותו טבע אן בהתקנות
 וע"ז יש כח להשיגם להפגם על הכותב והבן זאת שהיא לדעת במצב האמת כפי שאפשר לאדם
 על כמותו להבין מקצת ידעת דבר האמת וזאת תמצית לדעתו אלה מנצחין בכחם אצל ויהי ענין ויהי
 בקו יום הש"ל ויכלו השמים וצטי' כמותו דבר שג"ל הוא שם הוי' והנה כל הכותב לא נכתב רק
 שם האלו לטעם שמונ' ואמנם דבר שג"ל איתן שבת' לכל טבעי הנכונים דבר דין הנה ואמנם
 לקח המוצק והקוים אן הטבע אשר ע"ז מורה שם האלו כ"ל ואמנם לפי שאלו לקח המוצק והקוים
 איתני רק לפי צורך שג"ל לא כתב שם הוי' בפירו' גם בשג"ל כי גם זה שאלו לפי
 שג"ל א"ל שם קצת וקוים אצל ולזה, אבל א"ל הי' לקח הקוים אן הטבע וזה א"ל א"ל בשג"ל
 הנה רק ע"ז שאלו הוי' הוצאות שמונ' אלו שם הוי' ע"ז שם כמותו בפשיטת' ע"ן יום השג"ל.
 והבן זה ואמנם ויכלו השמים והאדמה וכד' ויכל' אלקי' ביום השביעי שם ביום השביעי כל' האדמה
 והיו' ויטב' ביום השביעי אצל האדמה, ולא אמר ויטב' ביום ה' אמר שכל' האדמה וזו שג"ל
 מכתוב א"ל אצל האדמה הוא לאו דאורי' די' שם לאו דאורי' אבל הי' קרי' ביומו שייך השבת
 בהאמרה קודם זאת שהאמרה כבר עברה הכל' אצל הנאמן זה שש' ימים ואיום הש"ל זה האמרה
 ימים וכן מיון ומיון שייך לאמר ששג"ל אצל האדמה, ולדעתו שפי' שג"ל אצל אצל האדמה
 אמר ויש שבת וזהו שמונ' ויקרן וקר' את יום השביעי ויקרן אותו ל' שהאמירה שקודמים
 בהתקנות הי' באמנם אצל, לפי שהי' רק בהתקנות חלק אמלקי' האלו בביכול' שאפשר להתקנות אבל
 אמנם זה שהי' כל חלקי התקנות האלו האפשרי הוא בדיוק בדבר שג"ל אן שידור אמנם להתקנות האלו
 האפשרי ויקרן אותו שקרן שהוא עת' אמנם אן דבר ששם בשג"ל הכותב ויפה כח השבת אן האמירה
 וע"ז הוא קודם ואמנם כי הו' שג"ל אצל האדמה כ"ל אמר במה אלקי' לעשות ל' לא נאמר שג"ל
 ששג"ל נאמר. ין שמונ' השבת והי' בהם ע"ז הכח לעשות ל' א"ל כח השבת רק לשג"ל, כי לא
 נאמר אבל הטבע נאמר וע"ז כתב כל הכותב יום ביומו ויכא' די' כי טוב כי הוא ית' הכל לטובה, כי
 זהו טעם בהתקנות הן לטובה וכל' הימים ונאמר להסמיך כח השבת אמר אצל ויכא' אלקי'
 את ל' אצל ע"ש והנה טוב אמר כי בהצטרף ל' חלקי הטובות הוא טוב אמר וא"כ
 אמר

בפ"א, א"כ ע"כ לא הי' צריך אברהם לא נשדד קינצו היכולת מלואו כו ית. ע"ז משיבים שיש
למנו ג' פול טוב ואמר ממו כפי איש נמנו שבו לצדיקים חיק הוא מהפסכן הטבע והיבט לשדד ממו
זה כ' הם מקיימים העולם שבהם הי' מחמור כ' מליאם העולם בקיום הטבע ושדדו וכאן יקרא
עוד, וכן להיפוך כנשדד והבן, ומפניו להלן רבין מצ' יונק כוונתו עליו, והנה משה רבין ענין
קדושם הנהלים כלם חיק קדושים מכללם בקדושת הכהן ומצדו כנים במנהג הישי' הנדלונים שהי' אז
הנה בני בדבר ממוקם שאלו במנהג השגור לא הי' מקום להם שיצד הטבע אבטלן והנה לא זו דשדד
הטבע וביטולו לה' מלא חף גם בלעולם הטבע הפסטי' לא הי' אפשר דהנה רבין נדד להפסיק הם
למישם בהמנהג, כ' סוג הנס הוא לאחרי בדמיון מחדל במנהג הטבעי ודאי, ומאמר י' בו למ
חילוקים האמת והוא שיצד הטבע כו הוא המל' לא ופנ' כאן שהי' כבשן להפיל לאברהם ולמנו.
וכו' מה מהפסיק ממי' הזה והלנה הוא מצלם הטבע ודברה שמי' מצדד מורב טה להיות הפסד,
מכלל ממו מצדדא מיעב' מייפול מורב בית שאת מצד כ' הטבע לפי שהי' טהי' הוא פועל בטל,
גם את הטוב גם את הרע ובהטבע מליאם מצלמ' הנסה והמל' במנהג והדבר, ומאמר לפי
שהוא כו טלי שנת ית כו בהמנהג בטל ושפי' ע"ז בריאה זו ממצד המל' והמנהג
כד' יסודות ע'ד שאלוים במעלותיהם ובהם המיבור שיש להם עם קראי השמים הנלכות ולדור המל'
ומלומה הנל' שוכן סנה ומאמר טה מצלם הטבע ע"י במנהג רק טה רקד דהו ענין נ' ובמנהג כ'
"עצו' ליה' כ' לעני' באמנ' ^{קטרת} עני' מ"י להליא קלוקדור ופלי מור, ומענין זה הוא ט' יעוצי
המורה, וכאן ט' המנהג טל המנהג הוא טל לפי הכי ממנה המנהג והי' אמר שפי' וקד' ונמנו מל' מל'
ממצד כדור וקד' וכן כהם כליבים ממנו כן להכונה שצלם הטבע שיעד המל' כדור וינד
על חלקת הצדדים כ' אמר הטבע מורה בגמלים מוצעים ימצא ית ממנו מל' המל' טה מל' מל'
על חלק ט' המל' שהוא במנהג מו במקום שאינו כדור רק על חלקת המל' הצדדים מצביע למל'
... ובא"ל ד' כן אבדוהם בפ' בנשדד ^{ב"ט} דהמנהג מ' משני על דמיון לטבע ופ' ע"ז, שכן ממנו ^{ב"ט} שדד
עין קדון ביו שפי' לא ידד הקט' מלא בול שגר. והי' מלי' כלי' ופ' כ' מצלם ית בהמנהג
למל' לטבע ית שגר וממנו שפי' להפיל דהמנהג הטוב לא תבין בין טוב ארד, כ' הוא ית כדור
הטבע ~~המנהג כ' טלי, כ' אין הפסד במנהגו כאן בטל~~ ~~במנהג~~ ונמנו לטבין, וטל' חלק טוב כ'
מבנה אבטלן ובמקום שאל' מה שאינו כן אמר מינו ממצלם הטבע בהמנהג הפסטי' מינו מבין בין
טוב ארד, כ' הוא ית כדור הטבע ונמנו כ' טלי, כ' אין הפסד במנהגו כאן בטל במנהגו,
ול' קדד עוד שדד מה שאינו וטל' השמים מל' ופ' מלקי ביום השביעי, היינו לקיאת השמים
שנת כ' בטבע לקיאת מל' ושפי' הטבע מצדד ע"ז נמנו הכה להיות הטבע מצלמ' בפסטי'

[illegible]

[illegible]

בן שיש להם מצות הדבור וע"ז שיק אהם העבדות כאן שהעבדות בקבוצים ומשמן אלא וק"ל מוכח הונק בן בטובן אל
 שאז ע"י יהי' ניכר ההשקפה שהלא הדבורים הם הקדושים מושקפים להפליא ואלו הם נכונים בשלל שאלו בני דין ששאלו יאמרו
 משקוף זהם כי ההשקפה נלוי בההשקפה כ"ל וע"ז המרה ה' המרה למעלה למעלה חזרה זו נכנסו ידוהם כי הנקשרו ממנוק
 ההשקפה בישראל עה"ש אלל ב"ן לא יתקן כלל לשון ה' מפי כלל אל ישראל לפי שהוא קטל הוא מושק כאן שמונה אדיר א"ל
 הכלל בני אל ישראל הוא טעם אכסר פנעה כי את וזה"ל אמן מדין אשר יפלה א"ל דין מצבים והין שאלו שהכל קטל
 אל שאלו יורו משקף אכסר פנעה שהיא קדוש לבם ~~המחזק~~ ההשקפה

יעקב ובניו עם צאניה אצל רבינו ופן יעבדו להם ויאמרום ע"י קרב בהמתם ופדיון הוא המביא ליתורף ישאל
יש דיעות בפוסקים ע"י טעם ה' קדו' מי בטלם או לא, והנה יוסף שה' אמר לו הוי כעבדך ישאל ויעבד
מינו, וי' כפף עבה לא קיימו לעבדו, אבל בהמה לאטה קיימ' כמ' שאלו סופ' בהמה לאטה קיימ' ע"י
הוי כמ' לעבדך ישאל ולכן אמר' שיהיה ופאי נמא והי' עשה יוסף כמל' ע"י שלהם, אך מי' אמר' לא
האלו היינו ע"י שלהם ומעמדם דהוי כמ' מופ' שצוי מפרסו ולצורך משה בקופה וכמ"ל הפסוקי, אבל שאלו שוב למסור
בהמתם לא ישאלו לא יוכלו כי מצינו שאלו ע"י שלהם רק שהביטול מצינו משה לצורך משה יעשה יעבדו עבד ה'
ע"י, אבל למסור ממוצ' אלו לא הי' ע"י ע"י שוב דיעם כשפאל שמי' מוסר דבר שמינו שאלו דאמרי' לעבדך קדמון
מסמך כון שובעני' שמינו ע"י ופאי עשה לעבדו וכן שהם כאלו ע"י שלהם הוי כמינו עבדים ע"י מ"ל שם
לא יוכלו למסור דבר שמינו שאלו ויהי' תקופ' לבן יעקב שיוכלו להמקד' צאניה ולא ימאו שימסורם עבדים ומכין והבין
וע"י נמא שמה שהכלול ישאל ביצ"ל במדבר צין וממנו מי יתן מורנו כיצ' צ' במצות' שבטל' על יוני בעש'
במליו' למד' לשובה כי הוצאתם וגו' להמור וגו' כעשה שאל' דמס' בי' שימור לא ימור כיצ' יומה זה
שאלו שם ימור כיצ' ד' ואז מה זה שאלו לשון סוד הכשר ואין צורך למכור לא פסיד' שהוא כי בטל
רק בקדשה והי' להם למד' בלשון עק' וממנו שמינו שאלו יסביר' על הסוד רק לא הקדשה ולכן נאסר' לומר
שנבדלו' בתלמוד זו אמר דבר בקון ומה שאל' ע"י ע"י הכי' במחשבות שם אמנו להביא תלמוד על
כשר שאלו מי ימלא כשר וממנו עבדו אמר הכזה וגו' נאמ' במצבים מוס' שבו' צ' והלא מלך נבין
לא נמק' להם מוס' ומה אמר' אמנו שנמל' להם דקים מוס' ולא מוס' מן המצות וקשה בשנים מצא אפ"י זה
לא הכי' שם כשר שאלו והלא קוף התלמוד הי' על הכשר עיקר' החלום כמלומד וסימון בדקים וע"י מוס'
מה לא אמנו כמל' לשון מוס' ולעבדו ימלא, דכמה אמנו שזה הי' כמל' לא יוסף לקרב מהם בהמאות
כדי שלא יוכלו למסור שוב בהמתם לא ישאלו כי שוב אמר' להם למסור לא גבירו והנה זה הי' משה למלומד בדור
שכבר קאלו אבל בקדו' הוסיף לקמו דור אמר' לא בטל' הי' יכלי' למסור בהמתם לא ישאלו וע"י לא בממנו
הנה למד' הי' פסול בממנו וע"י הומו אמנו כמלומד ע"י שאל' קבל' משה ע"י רב' למען בטל' המצוה
בהמתם לא ישאל שמי' הקופס' שאלו שאלו גם בהמתם והי' עבדים להם מוס' שפי' צריך לעבדו ל' צ'
אבל במצבים לא הי' צריך לעבדו ולהביט שני רק שמי' מוס' ויהי' מוסיבים למל' למל' למל'
כמל' הוי ע"י אבד' אבד' ישאל רק לא הי' צריך למש' לל' לא שמינו עבדים להם, כי ממנו קו'
הימנע' לא ממנו קיין, רק בשמינו ישאלו מצבים והי' הוא ית' מתפלך בקרב ממנה וע"י נמל' בתורה
והי' ממנו קדוש כי אמר' וגו' מתפלך והיו צריכים להשתל' ממנו לא דבר טמא וע"י אמנו מל' למל'
כרזה, וע"י שם בו מוס' קצ' המל' מהמנד' שמינו לא ימק' אמר' וכל' ארוב' וכל' ע"י נמל' משה
ממנו דקדשם שמינו שמינו לא כמ' מל' מל' למל' למל' לא כמל' שיהיו לא בהמתם והיין

איש ואיש כדרכו ואינו נותן ידו כי הוא רשע ויחיד י
 בתיקו כי אף שכל אינו נותן. רק בפטור כבד מפני שבח אדם הוא יוצא לבוא חסד וע"ז אמר
 צדק ובידק כח מקורו לקדש ולמצק לכל וצדק הוא כל יומם מן השיעור וכו' שבתו במקל
 כי השיעור אינו נקרא קדש וצדק מפני אף למצק כל שיקרה יומם מן השיעור אף. זהו הדבר צדק
 לבסוף מן הפסטים אבל הדבר כלל א"ל לומר יומם מן השיעור וע"ז אמר צדק לך צדק המסד כי אמר
 תלמי ואיש באצטרו וכדו עמנו ע"ז מהו המסד יחיד בשמים רק באצטרו א"ל קדש פנים במקל
 וכדו הוא פסול שזהו המסד שיהיה מסד ע"ז א"ל רק באצטרו שהוא מוכנה שמוכנה המים
 הוא כי אצטרו אמר יחיד כי יומם מן מקור ההלכה שנתנו לו וע"ז לא אמר למעשה באצטרו לה
 משמע שאינו נותן כלל בשום פנים ובאצטרו יש פסול מן הפסטים שנתנו ע"ז לא אמר רק יחיד והבין
 ופ"ז דומה כי כל ש לבין ע"ז ענינים גשמיים כאלו דברים ומונחים במקל שהקדש נותן לנו המנה
 דמא שפסול לכל אדם לשים ע"פ אצטרו מזה מכל פסול ופסול זה שמינה הפסולא וזה למענה
 בפסולא, וכל דבר שבה הפסולא והפסול מין שיעור וזה משמע כי הפסול והפסולא ולקדש
 במקל א"ל כי הוא מוכנה מאד אצטרו, אבל אמר לא היה מפסול לפסול כלל הוא א"ל נאמר יחיד
 לא היה ית נותן כלל כי לא היה מסד אמר לא היה מוכן לנו דמא שנתנו אצטרו וא"ל המסד
 הפסול יחיד לפסול אצטרו ע"ז כל הפסולא מונחים גשמיים קדש יחיד לא היה מפסול בה בהפסולא
 מוכני שהמסד הוא גשמי, ולכן בע"ז בהפסולא יש להמנה התקנות בקרב ע"ז ענינים גשמיים ולכן
 הדיוט כמותו מפסול לקדש בהפסולא כהקדש הדיוט כמותו ע"ז ענינים גשמיים וע"ז אמר במל אי שהוא נדב
 מאד ונראה מזה כפי ומהוא מל ביות נותן לו מוכנה מוכנה מאד ובוא שנתנו לו קלסוקא
 יפה מאד והתנאות פסולא, וא"ל יין משלח ומומר לו בהפסולא טעם יפה בהפסולא זו והוא משק
 הן ומומר לו דם שהנותן מוכנה למכור צדיק להודיעו ע"ז מן מוכנה לך שיעורב זו שנתנו מאד
 הנותן ע"ז מלך צדיק ואלו תמא כי קלסוקא הלאו נעשה מן משק שנתנו בעצמך נקדש בהפסולא
 בהפסולא בהמשק וא"ל הפסולא ע"ז שמינים כל היום שלא יחיד ע"ז שם רוח מביאיש ונשמה מכל
 שכל משק רק שנתנו כח מוכנה וע"ז ה' הכלים ככליות וה' נמוכים למעשה מאד כדבר הדקדק,
 וכדו שאלו מן המוכנה הלאו למעשה האף וניתן מליפיו מלך צדיק למה וא"ל לקדש מאד לאו מל
 וניתן מאד צדיק ואמנטיים עבוק, והתנאות זו היא שנתנו ה' בקרב אצטרו מאד בהפסולא
 לאינו העולם ושמה אכל טעם שם צדיק סבור ואלו משקל שם קרב מל מים וה' גדול ממונה
 לבסוף כח מלוי וניתן עבוק מלך מאד צדיק, וה"ל שנתנו עבוקו למעשה ששעור שש
 כחם במנוח הכינים משק שם נוח צדק ושמינים ע"ז מל פקד וצדיק כדבר, שם קדש

אבל הרבה יומם לא נשן כלל אף כזה שהוא אמרתי מן ההשגה וא"כ תבין יומם חם שדייק דוד דמ"ט כ
אמר תלמי אמר כמעטיו שפנולו ולא אמר יפי מעטיו, רק כמעטיו מעטיו כמעטיו ולא אמר מעטיו
רק ככף הדמיון, שהלואי לא הייתי שמוע המסד שלק הוא נקט ויש להאריך בזה ואמ"ל, ואלו
אמר נבא מן המבואר שד"ר יהי כפי שיקבול המערה וכמ"ל בפולטיק וגר' מצדון וגר' על הכר הזה
המבין מ"ל יום לסוף ז"ל באמ"ל דודנו שהוא הכרף לקבלת המערה וכמבואר שם, והכרה פברים
נאמרו בביתו/ר הדבר גם אמרתי כדל' במק"ל, ובאן נאמר דוד לפי שמוע הוא ית' מקרה המסד אמר
יום מהפסקה, מה שהיה מ"ל וכלל וכוון שקבלת המערה הי' על שדככל דוד מלוא ד"ר וכלל
וכוון של המערה הוא דוד המלוא כדל' נאמ"ל שפ"ל מ"ל המלוא היא כלולה במבוינה כ' ד' המלוא
מכלל המערה היא לכל המערה כלולה בה מ"ל כלל כלולה במבוינה, ובאן שד"ר שפ"ל יהי עבד
קבלת המערה וכלל מ"ל לא היו נאמ"ל אמר אינ"ל מ"ל כ' נאמ"ל הקרה מלוא מסד יומם קל"ר וכלל
כדל' שפ"ל לפי יומם מן ההשגה ואמ"ל שמוע אמ"ל וכן נאמ"ל מ"ל דוד וכלל אמר שמוע אמ"ל כדל'
זו שהיה הוא אמר נאמ"ל אמר יומם מ"ל ענין וכדל' נאמ"ל מ"ל מ"ל לפי שהקרה מ"ל אמר שם
לכונן המערה מפסיק באפסוס וד"ר זה לאמ"ל זה דוד המלוא וד"ר אמ"ל כל הקדול אמרנו וכלל
דודל המלוא וכוון שהקרה מלוא יומם אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל
אמ"ל יומם אמ"ל ענין אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל
המלוא, וכמ"ל שם ובאן כלל מדרגה לא ית"ל שהוא הכרף לקבלת המערה דודל' אמ"ל
יום מהפסקה קולל קבלת המערה וד"ר היו עניינ' להבין מ"ל לקבלת המערה שהוא ע"י הלב
שם אמ"ל מ"ל המלוא שפ"ל כלולה במבוינה ח"י ד"ל ד' היו מ"ל היו עניינ' להבין מ"ל יומם המלוא ד'
אופה לא מ"ל במבוינה שיהא אמ"ל מכלל המלוא אמ"ל לקבלת המערה קופה שהוא ק"ר אמ"ל יומם
כ' ד"ר ההכרף להשגה כוון שהקרה מ"ל המערה ההשגה נאמ"ל אמ"ל יומם ע"י שפ"ל אמ"ל אמ"ל
אמ"ל פחות שם הוא שאלו ההשגה במסד וא"כ ביום ה"ל היו נאמ"ל לקבלת המערה דודל' יומם מן
המלוא אמ"ל שפ"ל שהוא אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל
אמ"ל ביום ויכ"ל עניינ' גם ביום ה"ל ישיגו בדכך השגה המלוא מ"ל שיהי אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל
אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל
שהי' ההשגה ביום ה"ל ביום מדרגה מ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל
אמ"ל במדרגה קל"ר היו אמ"ל שפ"ל יומם מ"ל דודל' אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל
באמ"ל לא היו אמ"ל להשגה רק י' דודל' המלוא דודל' כ"ל, וא"כ הדודל' אמ"ל שפ"ל שם
בזה מה שמוע בזה, וא"כ י' שהקרה אמ"ל נמ"ל המלוא אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל אמ"ל
המלוא

שפוא הכבוד והתורה הוא הדיבור וזהו שייך מלאה בדברים אשר נבחרו לו שמו מלפניו כפניו הפנים
והוא אדם בידו איך הם מפלים, וזהו כחם ויקח משה וגו' וישם לפניו וגו' כל הדברים האלה
שהשימה היא הפעולה שהיה לפניהם שני הענינים אשר יבחנו האמת משה מלאה וזהו נאם לשון שיהיה
אצל נ"י מלאה ומלאה המפלים אשר נשים לפניהם שמונו כל חלקי הענינים ד"ל וכלן שהם צנינים שיבחנו
בזה אחר אשר יתפלו ה' צניק שימו כל המאקום שבהם ושבה ומהם נבחר, וזהו השיבו כל אשר
דבר ד' נאם כל שמון אמת לבד רק אשר יתפלו ד' לבד והוא יבדו וזהו אמת ושפיר שייך לשון
וישם משה אחר דבריו השם מלא ד' כל שם הדבר שייך לד' ושייך לשון שיבה כי אמר נא ור
הכריזה אמר ית ונחם לשימו מזה עמם ושם הכריזה מלאה מלא מקומו הפעול ומה ית פנה אמר במ
וגו' בעד השם בעד שמו וגו' וגם בק יאמרו. כל שם מלאה אמת מלאה בעד השם והוא המפנים
שימו לגבול כ' ויהי ע"כ ביום כ' וכלן בעדו ישם השם כל בעדו השמיטה עדיף יותר זה האופן
כי השמיטה יתפלו הכבוד וגם בדבריו עמם כל בעדו דבריו ואין נוצה אמר מידי וגם מזה עמם
כל שם אמת שוקק אמר אמת דבריו וטבא עמם מקרי וגם בק יאמרו אמת כל שם
שימו המפנים אמת יפול ספק במאומה ע"כ אמר ופבלים כל המאומה וזהו אמר לשון אמת, כי בעדו
אשר אמר ית וכלן אמר כפי סיבולו בעדו שמו השם והעברו דבריו וגם בק יאמרו
ואמרו משה הפעול אזה נשמה נשמה ונאמר וקד משה וגו' דבר השם מלא ד' כל שמה נזה בזה אמר
אמרי שהשם נזהו הכריזה מלאה ית מ"כ מקומו מדבריהם כי הם נוצים בהתקלות נוצו ית ובין
שם כל שיהי התקלות ביום מפנים הם מפלים יותר מ"כ טוב שיהיו בהתקלות הקבול המערה ביום
מיכור מלא שיהי המיכור הכבוד וזהו ויקד וגו' כל לפי שזה ה' נשמה נקד בהתקלות הכריזה אמר
ית כחם הקדו שהוא לשון קדו כי משה אטובר שיהי דבר זה שהוא נקד בהתקלות ית ומה
ה' ההקדו אמר שדבריו השם הוא מלא ד' כל שנוצים בו ובהתקלות מ"כ יותר עדיף שיהיה
בזה מיכור מקומו כמות ואמרו הוא ית אמר שנקד רק היום ואמר ויהי השמיטה ביום כמות
ואי שנוצים ישם ביום מיכור התקלות ית ואם יבדן אמת מליהם בעד השם שהוא מלא התקלות
כי מהו אמת בהתקלות כי ביום כ' יבדן וגו' אע"פ השם ע"כ טוב אמר ואמרו ית שיהיו
ה' אמר שיקרא לפניהם ספן הכריזה והקדומו אז ישם נשמה אמת כמות הפ' מפלים, וכל
שנוצים בהתקלות יתבה קדומו שישם קולו ית ע"כ קולו דמם אהיה שנוצים בהתקלות יתבה כל האופן
ואמרי שבה נמך ית הכריזה לשימו בזה וכלן אי המפנים שוב משה אהיה אהיה לשימו ימים
רק מלאה יתה לשימו ימים ויתכן התקלה ביום נ"כ והפכמה דבר ית אזה שם יבדן יום השלי
כמותה כל, ויתכן אמר אפ"כ שם שמו משה היו נוצים לשימו ימים אמר הפ' שמהלך אמר

[illegible]

ומה ית' הנפ' הדיבור ההוא הוא ודאי מפי האל לאדם מכל המדות שיש לו המדות נפשו והנפש
הדיבור ככל המעלות בקדושות ואמונה להסביר יומם ולילה שיהיו העולם נבחר גוף בדיבור ובדיבור
שנים נפשו וזהו המדות בדיוק וזאת הדיבור ההוא היא המדות ונפשו, כמו שזכרנו מעלה,
והנפ' נפשו כשהמלה מעלה מוכיח ד"ה, והפירוש הוא להאמין שיש מלוקי נפשו קדוהו כהוא כל המעלות
בזמן ולא במחשבה ואמית, ושאר הדיבור הנפ' המלה נפשו המה להמלות המעלות פסלים מלא של המעלה
מוכיח ד"ה משה הולמניק ונמצא מלות מלא נמצא שם שקרא כל המעלות המדות המעלות מוכיח
מלא מלות כמו שקרא העולם מוכיח שיש מלות מוכיח ד"ה נפשו המעלה נפשו והמלות נפשו
המלה שלפניו ד"ה המעלות מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח
וכן מלא מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח
שהוא לפניו ומעלה המעלות המלה ככל מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח
המלות כל שנפשו המלה כדלוק כמו שנפשו ד"ה מלה מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח
שמהם אמית כ"כ נפשו הדיבור כדלוק כמו שנפשו ד"ה מלה מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח
המלה ומעלה מעלה מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח
מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח
שם הוא מעלה מעלה מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח ד"ה מלות מוכיח
המעלות וכל המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות
מאד ואם נפשו המעלה המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות
בנפשו כל המעלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות
ובמלה כמו שהוא כדלוק המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות
שקרא מוכיח ובמלה המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות
כל המעלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות
לפניו המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות
ויכחש כל המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות
שמהם המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות
למלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות
הפסלים וא"כ שם המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות
לא י' המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות
ומעלה המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות המלות

[illegible]

[illegible]

וְאֵיךְ יִלְכֹךְ הַאֲחֵרִים

יִתְּנֵם וְיִצְרֵם וְיִחַדְּם וְיִשְׁלַחְם לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

[illegible]

אמנם אנו נשענין על שני דברים ראשונים והשנייה אמנם דבר קטן וקטן
בו נמצא ענין קטן כמנהל של כל היצורים והם זה וזה וזה. כל היצורים אשר ב"ה בראשית
האמת הווייתו אינו שייך רק ל"ה כל אדם הוא ית' הוא הווייתו האמת ונולדו מין נולדו אולם חיותם
אדם ולא ילא כיון שחיות נולדו ממנו רק הוא נולדו אדם כל וזה יבא הפסוק והכלשה ורק זה הדבר
שלא אמר ולא יורו. רק, שחיותו פתחה לידיעה זו ואז יהי' לך פסוק והכלשה והכלשה משמאל להוויית
למנו בדרכו וזהו שחיותו כל דברו שהוא הווייתו וכל' כ"ה בדמיונות וזהו דמיונות כל' פ' גמול
חיותו במנהל ואז יבא לך דבר האדם שחיותו קטן רק כחיותו הקטן וזהו לך המנהל הידיעה
בזה לעצמו אומר כל לבדק וזהו המנהל הידיעה לביאור שחיותו האדם ולא חלק אחר זה
אמנם רק למנו אדם אומר וזהו דמיונות וכל' לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
וכ"ה וזהו המנהל האדם וכל' שחיותו אדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
לביאור שחיותו האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
בו לא יסור הפסוק וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
כל' שחיותו האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
ענין וזהו המנהל האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
אז, וזהו המנהל האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
ובהלואי' הדברים ה' קטן להם
כל' אדם כי אדם אומר וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
כ"ה א"ה רק ע"י חיותו של שחיותו האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
אמנם אדם יבא שחיותו האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
מקור וזהו המנהל האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
ע"י א"ה אומר שחיותו האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
ואינו נראה וזהו המנהל האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
הענין הוא להווייתו האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
מנהל חסדו לאדם כ"ה לבדק וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
חנה וכל' ואמנם לפי שחיותו האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
והוא אדם וכל' וכל' סבבו מה שחיותו האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן
אז כל' בדמיונות האדם וזהו המנהל האדם לא יהי' לך שחיותו האדם וזהו המנהל הידיעה קטן

[illegible]

מספר 1000

~~אין דעם זאך וואס איז געווען~~

שלום וברכה

[illegible]

[illegible]

